

Economisch-Statistische Berichten

ALGEMEEN WEEKBLAD VOOR HANDEL, NIJVERHEID, FINANCIËN EN VERKEER
 ORGAAN VOOR DE MEDEDEELINGEN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR DE RIJNVAART
 UITGAVE VAN HET INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN

11^E JAARGANG

WOENSDAG 21 JULI 1926

No. 551

INHOUD.

	Blz.
Mededeeling van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart	644
HET VREEMDE ELEMENT IN NEDERLANDSCH-INDIË I	
door <i>E. Helfferich</i>	645
Het veelbesproken Verdrag met België door <i>Mr. W. Suermondt Lzn.</i>	648
Belastingvlucht II (Slot) door <i>Prof. Mr. Ant. van Gijn</i>	649
De Rijksmiddelen	650
BUITENLANDSCHE MEDEWERKING:	
Duitsland onder het herstelregime door <i>Dr. F. H. Repeluis</i>	652
AANTEKENINGEN:	
De afschaffing van het hoofdgeld en wijziging in de regeling der landrente	654
MAANDOLJFERS:	
Productie der Steenkolen-, Bruinkolen- en Zoutmijnen	654
Overzicht der Rijksmiddelen	655
STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN	655—662
Geldkoersen. Bankstaten. Goederenhandel.	
Wisselkoersen. Effectenbeurzen. Verkeerswezen.	

INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN.

Algemeen Secretaris: *Mr. Q. J. Terpstra.*

ECONOMISCH-STATISTISCHE BERICHTEN.

COMMISSIE VAN ADVIES.

Prof. Mr. D. van Blom; J. van Hasselt; Jhr. Mr. L. H. van Lennep; Mr. K. P. van der Mandele; Prof. Dr. E. Moreasco; Mr. Dr. L. F. H. Regout; Dr. E. van Welderen Baron Rengers; Prof. Mr. H. R. Ribbivus; Jan Schilthuis; Mr. Q. J. Terpstra; Prof. Mr. F. de Vries.

Gedelegeerd lid: *Prof. Mr. G. M. Verrijn Stuart.*Redacteur-Secretaris: *D. J. Wansink.*Secretariaat: *Pieter de Hoochweg 122, Rotterdam.*

Telefoon Nr. 3000. Postrekening 8408.

Abonnementsprijs voor het weekblad franco p. p. in Nederland f 20,—. Buitenland en Koloniën f 23,— per jaar. Losse nummers 50 cents. Leden en donateurs van het Instituut ontvangen het weekblad gratis.

Advertenties f 0,50 per regel. Plaatsing bij abonnement volgens tarief. Administratie van abonnementen en advertenties: *Nijgh & van Ditmar's Uitgevers-Maatschappij, Rotterdam, Amsterdam, 's-Gravenhage. Postchèque- en girorekening No. 6729.*

20 JULI 1926

De verruiming van de geldmarkt bleef ook deze week aanhouden. Het meerdere aanbod van geld bepaalde zich echter hoofdzakelijk tot de discontomarkt, waardoor de rente voor particulier disconto van 2½ tot 2½ pCt. kon terugloopen. De prolongatierente was daarentegen per saldo onveranderd. In het begin der week werd weliswaar een paar maal 2¼ pCt. goteerd, maar later was de noteering weder 2½ pCt.; Vrijdag zelfs met een bijnoteering van 2½ pCt.

* * *

Op den weekstaat van De Nederlandsche Bank geeft de post binnenlandsche wissels een daling van f 1 miljoen te zien. De beleeningen blijken met f 2,1 miljoen te zijn gestegen. De goudvoorraad vermindert met f 5,1 miljoen, waarvan f 5 miljoen voor

rekening komt van het hoofd muntmateriaal. De voorraad zilveren munt klom met f 250.000. De post papier op het buitenland en de diverse rekeningen onder het actief stegen resp. met f 7,6 en f 7,4 miljoen.

De biljettencirculatie daalde met f 10,6 miljoen. Het tegoed van het Rijk vermeerderde met f 14,7 miljoen, terwijl de rekeningcourant-saldi van anderen een stijging van f 6,3 miljoen te zien geven. Het beschikbaar metaalsaldo daalde met f 6,9 miljoen. Het dekkingspercentage bedraagt ruim 50.

* * *

Na de zeer flauwe opening op Maandag was de stemming voor francs in het verdere verloop der week vrij gunstig; voor Fransche francs, omdat de regeering herhaaldelijk krachtig ingreep; voor Belgische francs, omdat de verschillende maatregelen van de regeering tot verbetering van de positie, gunstig beoordeeld werden. Na de omverwerping van het Fransche ministerie op Zaterdagavond, was echter de stemming weder geheel gekeerd, zoodat gisterenochtend Parijs bijna niet te plaatsen was en er voor 5,20 werd afgedaan. Ook de Belgische francs kregen een leelijken duw, konden zich echter betrekkelijk nog vrij goed aan den slechten invloed van de Fransche politiek onttrekken. In den loop van den dag trad bovendien voor beide wissels weder een vrij sterke verbetering in, zoodat het verlies voor België per saldo tot ca. 20 cent werd beperkt. De goudwissels waren ook deze week weder iets flauwer. Vooral Londen was meestal nog al aangeboden. De overige wissels gaven niet veel verandering te zien.

LONDEN, 19 Juli 1926.

De vorige week opende met groote vraag naar geld waaraan de markt op Dinsdag zelfs niet geheel kon voldoen, zoodat een klein bedrag van de Bank van Engeland geleend moest worden.

Daarna werd de toestand gemakkelijk en de weekstaat van de Bank van Engeland wees zelfs op een vrij hoog deposito saldo.

Disconto bleef vast onder den invloed van het duurdere geld in den aanvang der week, terwijl de verflauwende hoop op eene spoedige verlaging van de „bankrate” ook verder de tendenz naar een hooger privaat disconto versterkte.

De Fransche en Belgische wisselkoersen waren aan zeer groote schommelingen onderhevig.

MEDEDEELING VAN DE CENTRALE COMMISSIE
VOOR DE RIJNVAART.

Verslag van het bureau over de werkzaamheden van de Centrale Commissie in het jaar 1925.

De Centrale Commissie voor de Rijnvaart heeft in 1925 twee zittingen gehouden, in April en in November.

Samenstelling van de Commissie.

De samenstelling van de Commissie heeft in den loop van het jaar de volgende wijzigingen ondergaan:

De overleden Heeren Wand en Canter Cremers zijn vervangen door de Heeren Greuling en Schlingemann.

Aan het eind van 1925 was de Centrale Commissie dus als volgt samengesteld:

President: De Hr. Jean Gout,

Het Rijk en de Duitsche Oeverstaten:

de H.H. Seeliger, (gedelegeerde voor Hessen)
Peters, (gedelegeerde voor Pruisen)
Fuchs, (gedelegeerde voor Baden)
Greuling, (gedelegeerde v. Beieren)
Kranzbühler, adjunct-gedelegeerde.

België: de H.H. Brunet

de Visscher

Frankrijk: de H.H. Mahieu
Silvain Dreyfus
Fromageot
Berninger

Engeland: de H.H. Baldwin
Sir Cecil Hurst

Italië: de H.H. Rossetti
Sinigalia

Nederland: de H.H. Jonkheer van Eysinga
Kröller
Schlingemann

Zwitserland: de H.H. Herold
Vallotton

¹⁾Het Secretariaat is als volgt samengesteld:

Secr. Generaal: de Hr. Hostie (Belg.)

Adj. Secr. Gen.: de Hr. Charguéraud-Hartmann (Franschman)

Leden van het de H.H. de l'Espinasse (Hollander)

Secretariaat: Gerlach (Duitscher)

Scheepvaartinspecteurs zijn:

voor het Zwitsersche district: de Hr. Moor, „Kantons-ingenieur” te Bazel

voor het district IA: de Hr. Antoine, „Ingén. des Ponts et Chaussées” te Straatsburg,

voor het district IB: de Hr. Baer, „Oberbaurat” te Mannheim,

voor het district II: de Hr. Pabst, „Baurat” te Mainz,

voor het district III: de Hr. Degener, „Oberbaurat” te Coblenz,

voor het district IV: Jonkheer Dittlinger te Den Haag.

Herziening van de Akte van Mannheim.

In de December-zitting heeft de Commissie hare werkzaamheden betreffende de herziening van de Akte van Mannheim voortgezet en heeft in eerste lezing teksten, betrekking hebbende op de „Werken”, vastgesteld.

Betrekkingen met andere internationale lichamen.

De Commissie heeft zich voortdurend op de hoogte gehouden van de werkzaamheden der Verkeerscommissie van den Volkenbond.

Rapport van den Hr. Walker Hines.

Onder de door de Verkeerscommissie behandelde kwesties, welke meer speciaal voor de Centrale Commissie van belang zijn, valt in de eerste plaats de opdracht te vermelden, waarmede de Hr. Walker Hines belast is geweest.

De Verkeerscommissie heeft den Hr. Hines, in uitvoering van de besluiten der Conferentie van Genua, opgedragen een onderzoek in te stellen naar den huidige toestand van de scheepvaart in Europa en meer in het bijzonder op den Rijn en op den Donau.

Bijgestaan door Majoor Brehon Somervell, heeft de Hr. Hines deze opdracht in den loop van 1925 uitgevoerd en zijn rapport den 1en Augustus van dat jaar ingediend. Bij besluit van 27 April 1925 was de Secretaris-Generaal gemachtigd aan den Hr. Hines alle gegevens te verstrekken, welke deze in de uitoefening van zijn opdracht noodig zou kunnen hebben. Voor zoover den Rijn betreft, heeft de Hr. Hines vijf punten besproken:

Concurrentie der spoorwegen.

De Hr. Hines zegt in zijn rapport, dat Duitsche, Belgische, Fransche en Hollandsche belanghebbenden hem hunne

groote bezorgdheid hadden kenbaar gemaakt over de voor de Rijnvaart zoo nadeelige concurrentie der spoorwegen, concurrentie, welke zich in den laatsten tijd zeer had uitgebreid; zij waren eenstemmig in hun oordeel, dat dit zeer ongunstig was voor de scheepvaart, zonder het evenwel altijd eens te zijn, welke spoorwegen den nadeeligen invloed uitoefende. De Hr. Hines erkent echter zelf, dat het vraagstuk uiterst ingewikkeld is en zegt verder, dat een volledig onderzoek van alle factoren een veel grondiger studie zou vereischen dan waaraan hij zich had kunnen wijden.

Na de klachten opgesomd te hebben, welke hem ter kennis zijn gebracht, zegt de Hr. Hines, dat hij den zeer bepaalden indruk heeft, dat de belanghebbende spoorwegadministraties een voor den Rijn en voor het natuurlijk belang, hetwelk de Staten aan den vooruitgang van de scheepvaart op den Rijn toekennen, hoogst nadeelige politiek hebben aangenomen. Hij voegt eraan toe, dat het in 't geheel niet blijkt, dat deze politiek voordeel oplevert voor de spoorwegen zelf.

Het wil aan den rapporteur van den Volkenbond voorkomen, dat overeengekomen zou moeten worden den Rijn het verkeer te laten, dat hij economisch in staat is op te nemen en tevens te beletten, dat dit verkeer door middel van kunstmatige tarieven afgeleid wordt. Daarom beveelt hij een grondig onderzoek van het vraagstuk aan.

De Hr. Hines heeft den indruk, dat de huidige toestand het gevolg is van twee oorzaken, eenerzijds het streven der spoorwegen het verkeer te doen toenemen en anderzijds het streven om de nationale zeehavens te bevoordeelen. De rapporteur beveelt aan deze twee factoren in een eventueel onderzoek zorgvuldig gescheiden te houden.

Men heeft bijvoorbeeld gemeend te moeten opmerken — zegt hij — dat de eischen van het plan Dawes zich zouden verzetten tegen iedere herziening der spoorwegtarieven, welke tot doel zou hebben het aandeel van de Rijnhavens in het algemeen verkeer te doen toenemen. Maar als men door een grondig onderzoek tot de slotsom zou komen, dat de Duitsche spoorwegen hun netto-inkomsten zouden zien toenemen door de opheffing der buitengewoon lage tarieven, welke vastgesteld zijn voor de Duitsche zeehavens en daarvoor in de plaats een redelijke hoeveelheid goederen naar de Rijnhavens zouden vervoeren tegen veel lagere tarieven, zou deze laatste oplossing misschien meer in overeenstemming zijn met het plan Dawes, dan het handhaven der overdreven lage (en voor de zeehavens waarschijnlijk ook niet voordelige) tarieven. Het vraagstuk, aldus van alle kanten bekeken, zou men misschien tot de slotsom komen, dat de tegenwoordige regeling, nòch een noodzakelijk gevolg is van de grondbeginselen, waarop het plan Dawes berust, nòch zelfs gunstig is voor de toepassing van dat plan, maar dat het eerder een politiek streven is van Duitschland om bij wijze van protectiemaatregel zijn zeehavens te bevoordeelen zelfs ten koste van zijn Rijnhavens.

De Fransche „surtaxe”

De Hr. Hines zegt verder, dat Duitsche en Nederlandsche belanghebbenden zich beklaagd hebben over de door de Fransche „surtaxe d'entrepôt ou d'origine” toegebrachte, belangrijke schade aan het verkeer tusschen Rotterdam en den Elzas.

Na deze klachten eenigszins nader bepaald te hebben, voegt de rapporteur er aan toe: „De Fransche surtaxe schijnt een uitvloeisel te zijn van een algemeene politiek, evenals de lage tarieven der Duitsche spoorwegen, bedoeld om het verkeer over Hamburg en Bremen te leiden (voor zoover ten minste een en ander in overeenstemming met het plan Dawes is te brengen).

Na aangestipt te hebben de kwestie van uitlegging van artikel 14 van de Akte van Mannheim naar aanleiding hiervan opgeworpen, maar waarover hij zich verder niet uitlaat, onderschrijft de Hr. Hines het verband, dat hij ziet tusschen deze kwestie en de voorgaande en besluit in deze termen:

„Het is mogelijk, dat deze protectionistische politiek (nl. om de nationale zeehavens te bevoordeelen) niet alleen aan de Rijnvaart maar ook aan de Rijnhavens der verschillende Staten schade toebrengt. Het is echter wenschelijk, dat aan dezen nadeelbrengenden factor genoegzaam de aandacht worde geschonken”.

Douaneverzegelingen.

Na bestudeering van deze kwestie beveelt de rapporteur een nieuw onderzoek aan van het in beginsel erkennen der douaneverzegelingen, gedurende de geheele vaart, zonder overlading en stelt vast, dat alle belanghebbende Staten bereid bleken een dergelijk onderzoek in te stellen.¹⁾

¹⁾ Het geheel der kwesties betreffende de douaneforma-

Entrepôt in Keulen.

Deze kwestie zal in een volgend hoofdstuk behandeld worden.

De „Begleitschein” en de „Vrachtlĳst”.

De Hr. Hines beveelt voor het onderzoek aan van een eventueele samenvoeging van het manifest voor de Rijnvaart en het document, bekend onder den naam van Begleitschein (Vrachtlĳst).²⁾

Het rapport van den Hr. Hines, op verzoek van een der delegaties op de dagorder geplaatst, heeft het onderwerp uitgemaakt van een eerste gedachtenwisseling in de winterzitting van 1925 van de Centrale Commissie. Deze gedachtenwisseling liep echter niet over de kern van het vraagstuk; het is inderdaad onmogelijk gebleken, de kwesties, opgeworpen door den Hr. Hines, zonder de hulp van ter zake deskundigen te behandelen. Daarom heeft de Commissie besloten een grondig onderzoek uit te stellen tot hare April-zitting van 1926.

Privaatrecht.

Wat de unificatie van het privaatrecht betreft, is het studiec Comité, waarop in het verslag van 1924 reeds de aandacht was gevestigd, door de Verkeerscommissie ingesteld en voor het begin van 1926 samengeroepen.

Ijking.

Een Europeesche Overeenkomst, betreffende de ijking is tot stand gekomen door een te Parijs in November 1925 bijeengekomen Conferentie. Deze Conferentie, waarbij de Centrale Commissie „ad audiendum” vertegenwoordigd was, heeft zich grotendeels gebaseerd op het resultaat der werkzaamheden van het ijkingscomité van de Centrale Commissie.

De Overeenkomst verwezenlijkt in beginsel de unificatie der ijkingsmethoden, uitgaande van het systeem, dat de reglementen van de Centrale Commissie voor den Rijn ingevoerd hebben (en welker toepassing door de Brusselsche overeenkomst van 1898 uitgebreid is) tevens aan dit systeem verschillende technische verbeteringen aanbrengend, zoodat de aanneming ervan door alle Europeesche Staten vergemakkelijkt zal worden, ten minste voor zoover het internationale verkeer betreft, d.w.z. het verkeer, dat plaats heeft over de grenzen of op internationale waterwegen.

Op waterwegen, welke onder de bevoegdheid van een internationale Commissie ressorteeren, tast de Overeenkomst nōch het recht aan, dat de internationale Commissie bezit om zelf reglementaire teksten op te stellen betreffende uitvoering van de Overeenkomst, nōch de verplichtingen, welke haar krachtens Verdragen, Overeenkomsten en Akten opgedragen zijn.

Anderzijds zullen bij wijze van overgangsmaatregel de certificaten, verstrekt overeenkomstig de metings- en berekeningsvoorschriften van het verdrag van 1913 tusschen Duitschland en Oostenrijk-Hongarije, op de bureaux, waar de ijking volgens deze voorschriften plaats heeft, erkend worden als zijnde gelijkwaardig aan die, welke verstrekt zullen worden volgens de in de Overeenkomst en de bijlage voorziene voorwaarden. Indien in een tijdsverloop van 10 jaren, te rekenen vanaf 1 October 1926, de Staten, welke deze certificaten verstrekken, niet afgezien hebben van dezen overgangsmaatregel zal een nieuwe bijeenkomst plaats hebben, om de kwestie te onderzoeken.

Daaruit blijkt dus, dat de certificaten geldig op de Elbe, op de bureaux, waar de ijking plaats heeft volgens de op deze rivier geldige voorschriften, als overgangsmaatregel zullen moeten worden erkend als gelijkwaardig met de Rijn-certificaten.

Het Comité ingesteld door de „Association permanente des Congrès de Navigation” om de unificatie van de binnenscheepvaartstatistiek te bestudeeren, heeft in 1925 twee vergaderingen gehouden nl. te Brussel en te Parijs.

Conventioneele en reglementaire bepalingen.

Schipperspatenten.

De Overeenkomst van 14 December 1922 en het additioneële protocol van 22 December 1923 is door alle in de Commissie vertegenwoordigd zijnde Staten bekrachtigd en den 27 Juli 1925 in werking getreden.

Het reglement van 14 December 1922, eveneens betrekking hebbende op de verstrekking van schipperspatenten, is op denzelfden datum in werking getreden.

liteiten is door de Centrale Commissie tijdens de werkzaamheden der herziening van de Akte van Mannheim, behandeld. (Zie ook het verslag van 1924.) De werkzaamheden worden in de voorjaarszitting van 1926 voortgezet.

²⁾ Deze kwestie behoort eveneens tot de douaneformaliteiten.

Twee additioneële bepalingen van het reglement zijn door de Commissie in den loop van 1925 aangenomen. Beide bepalingen hebben het karakter van overgangsmaatregelen.

Minste bemanning.

De Commissie heeft den 16en November 1925 een nieuwen tekst voor de artikelen 2, 3, 4, 6 en 7 van de instructies, betreffende de samenstelling van de bemanning van schepen, welke den Rijn boven Duisburg bevaren, instructies van kracht in de Oeverstaten (behalve in Nederland), vastgesteld. De in Nederland van kracht zijnde instructies zullen in denzelfden zin worden gewijzigd. De gewijzigde instructies zullen 1 Januari 1926 in kracht treden. De wijzigingen hebben niet tot doel de huidige samenstelling der bemanning van Rijnschepen te veranderen, maar alleen om de procedure te vereenvoudigen (rekening houdend met het feit, dat het meerendeel der vaartuigen, waarop deze instructies van toepassing zijn, tegenwoordig voorzien zijn van mechanische hulpmiddelen voor de behandeling der ankers en der sleeprossen), van de uitzondering een regel makend en omgekeerd. Een overzicht van het geheel van deze instructies is in voorbereiding en dient om het gebruik ervan te vergemakkelijken.

Diversen.

Een kleine, zuiver formeele, wijziging is aangebracht in artikel 2 § 4 van het politiereglement van 1912.

Geen enkele andere conventioneële of reglementaire bepaling is in den loop van het jaar vastgesteld of voorgeschreven.

De Commissie heeft den 24en April 1925 den Franschen tekst van het politiereglement voor de Rijn- en vlotvaart van 1912, vastgesteld. Enkele wijzigingen zijn er den 12en November 1925 nog in aangebracht.

(Wordt vervolgd.)

HET VREEMDE ELEMENT IN NEDERLANDSCH-INDIË.

I.

Reeds lang voor de internationalisatie van het Nederlandsch-Indische bedrijfsleven door het binnenstromen van vreemd kapitaal begon (1907), was het vreemde element in de kolonie vertegenwoordigd.

Chineez en Arabieren hadden zich reeds voor het verschijnen der Nederlanders in den Soenda-Archipel, in het bijzonder op Java, gevestigd. De beteekenis van de Arabieren is thans overeenkomstig hun kleine aantal (in 1920 rond 45.000 zielen) slechts gering. Daarentegen zijn de Chineez en met thans wel rond 900.000 zielen het grootste vreemde element in de kolonie. In tegenstelling tot den „Straits-born Chinaman” aan de overzijde der Straat van Malakka, welke zich daar als volgerechtigd staatsburger gevoelt, zijn de Chineez en in Nederlandsch-Indië, ondanks veel sterkere vermenging met inlandsch bloed, de vreemde Oosterlingen gebleven, als hoedanig men hen van den beginne af heeft geëlassificeerd. Het beleid der overheid heeft hier niet vermocht, uit de Chineez en in den loop van 300 jaren Nederlandsch-Indische burgers te maken. Weliswaar zijn er onder de Chineez en z.g. „Staatsblad-Europeanen”, Nederlandsch-Indische onderdanen, welke met Europeanen worden gelijk gesteld, doch hun aantal bedroeg in 1920 niet meer dan 528.

De Chineez en hebben, sedert Beng Kong de kanalen van Batavia groef en Jang Kong de eerste suikermolen in de omgeving van Batavia oprichtte, van allerlei voor de ontwikkeling van het land gepresteerd en vormen tegenwoordig een gewichtigen economischen factor in de kolonie. Doch zij achten zich achteruitgezet en slecht behandeld. Zij gevoelen tegenwoordig sterker dan vroeger hun lage uitzonderingspositie, zij zien terug op verloren goede zaken, daar men hun in den loop der tijden — wat op zichzelf zeer verstandig was — de opium- en speelpacht en het pandhuis heeft ontnomen. Nu worden ook nog hun particuliere landerijen onteigend en hun groote rubberhandel schijnt op de buitenbezittingen bedreigd. Het meest ontstemd heeft hen echter de meedoogenlooze en vaak onrechtvaardige greep van den fiscus in de laatste tien jaren en het meest

vertoornd het geringe begrip, dat men hier vertoont voor hetgeen er op politiek gebied in het Chineesche hart leeft en voor de politieke sympathieën, die het koestert. Zij gaan daarbij zoover, dat zij ook fouten in hun ondernemingen, waaraan zij zelf de schuld dragen, aan de geringe welwillendheid van de Europeesche heerschers over de kolonie toeschrijven. Daartegenover moet naar voren worden gebracht, dat de Chineezzen, wat den aanslag in de belastingen en den terugkoop der particuliere landerijen betreft, op gelijken voet met de Europeanen worden behandeld. Doch de opvoeding tot staatsburger heeft bij hen, in het bijzonder in fiscaal opzicht, gefaald. Zij gevoelen het recht als onrecht en de bij hen nu eenmaal overheerschende en in zekere mate historisch gefundeerde mentaliteit wordt versterkt door een toekomst, waarin vooruitzichten ontbreken en door de weerstanden, waarop zij in ander opzicht stooten.

De tijd van de beste zaken voor de Chineezzen schijnt in Nederlandsch-Indië evenzeer voorbij te zijn als de tijd der pioniers. De belastingdruk heeft een kapitaalvlucht der Chineezzen ten gevolge gehad. Het belastingvrije Singapore schijnt als vroeger een toevlucht voor de vrijheid. Door de kapitaalémigratie, doch nog meer door effectief kapitaalverlies, ten deele ten gevolge der belastingheffing, zijn de Chineezzen in Nederlandsch-Indië in het laatste decennium ongetwijfeld armer geworden. Verarming brengt echter onrust met zich. De onrust wordt versterkt door den invloed van het Oosten. De Chineezzen ruiken de morgenlucht van vrijheid en gelijkheid. Waarom zouden zij niet hetzelfde bereiken als de Japanners? Hun politiek crediet is echter gering. China geldt als door het communisme verpest. Terwijl nu echter het communistische gevaar, dat van China uit dreigt, door tal van goede Chinakenners gering wordt geacht, heeft de roode lap van het van China uitgaande communisme op zekere autoriteiten te Batavia de bekende werking met alle gebruikelijke nevenverschijnselen. Terwijl de Regeering van de Straits zich door 100.000 geïmporteerde Chineesche koelies haar bolwerk te Singapore laat bouwen, en de vrije immigratie van Chineezzen naar de Straits en het schiereiland onbevreesd bevordert, tracht men in Nederlandsch-Indië angstig de immigratie van Chineezzen te weren. Reeds de toelatingsbelasting van f 100 per hoofd sluit iedere arme Chineesche koelie van de immigratie in Nederlandsch-Indië uit. Met hetzelfde recht, waarmede men den ambtenaar voor Chineesche aangelegenheden in de Straits „Protector of Chinese” noemt, kan men zijn ambtsbroeder in Nederlandsch-Indië als „Protector against Chinese” betitelen.

Deze uiteenzettingen bedoelen geen critiek, doch slechts een wedergave van den feitelijken toestand. Een feit is, dat de Chineesche bevolkingsgroep in Nederlandsch-Indië ontevreden is, dat zij zich zienderoogen emancipeert en dat deze emancipatie door de houding der Nederlandsch-Indische autoriteiten in de hand wordt gewerkt. Er bestaat thans een „Chineesch probleem” in de kolonie. Dit probleem wordt niet opgelost, doordat men de Chineezzen-politiek onder curatele stelt en de Chineesche immigratie in Nederlandsch-Indië kunstmatig afsnoert. Integendeel, deze, tegenstand en vijandschap uitlokkende politiek kan fataal worden, wanneer later eenmaal onder een politiek sterk China — voor het geval het daartoe ooit komt — de druk van dit in zijn vruchtbare deelen overbevolkte land een uitlaat naar het Zuiden forceert. In tegenstelling tot de Japanners hebben de Zuid-Chineezzen bewezen in het tropische klimaat te kunnen leven en deze levensvatbaarheid kan zich op een goeden dag in krachtige aanspraken op dit leven omzetten.

De economische beteekenis der Chineezzen voor Nederlandsch-Indië is tweevoudig: 1o. als cultuurpionieren en vervolgens — en dat is thans hoofdzaak — als tusschenpersoon tusschen Inlanders en Europeanen. Zij zullen boven dit stadium van tusschen-

persoon ook dan niet uitkomen, wanneer zij bij de wet met Europeanen worden gelijkgesteld, want de innerlijke atavistische remmen zijn te groot. De familiezin en die voor den arbeid en het zaken doen, de speel- en genotzucht gaan bij hen ver uit boven de scheppende kracht. Zij zijn tactici, maar geen strategen. Zij zullen steeds een volk van handelaars en kleine boeren blijven. Hun ontbreken alle eigenschappen, welke voor den opbouw en het drijven van een groote productieve onderneming noodig zijn. Aan de productieve belegging van het grootkapitaal in Nederlandsch-Indië hebben de Chineezzen dan ook maar een verbazingwekkend gering aandeel. Waar nog Chineesche groote ondernemingen in Nederlandsch-Indië met succes bestaan (suikerfabrieken) worden zij door Europeanen geleid. Een echte Chinees geeft het meeste geld uit voor zijn begrafenissen, wat zeker irrationeële zaak is. De Chinees is voor het economisch leven van de kolonie onontbeerlijk en indien hij er niet was, zou men hem moeten uitvinden. Zonder de Chineezzen zou Nederlandsch-Indië in zijn economische ontwikkeling verder achterop zijn dan het thans is en het zou wellicht ook reeds verder ontsloten zijn, wanneer men den Chineeschen immigranten vrijen toegang, in het bijzonder tot de buitenbezittingen had verleend. In tegenstelling met de uitstervende Kaja Kajas vertoont de Chineezzen een verbazingwekkende vitaliteit, gepaard gaande aan een spreekwoordelijke frugaliteit. Noch voor den European, noch voor den Inlander, die door een wijze wet tegen inbreuk op zijn rechten door alle vreemdelingen beschermd wordt, is de Chinees een concurrent. Hij heeft zijn eigen plaats in het economisch leven der kolonie.

De toevloeiing van Chineesch Singkebloed in de kolonie is ook onder een ander gezichtspunt gewenscht, n.l. ter verversching van het Bababloed, dat reeds duidelijke sporen van degeneratie vertoont.

* * *

Op een dergelijke wijze afwerend als tegenover de Chineesche immigratie stond men, en staat men ten deele ook thans nog tegenover de Japanners. De Japanners kwamen veel later in het land. Zij leefden zelf eeuwenlang in insulaire afsluiting. In tegenstelling tot de machthebbers van Westelijke kuststaten verhieven hun Sjogoens het „navigare non necesse est” tot devies en verbrandden, anders dan Columbus, hun schepen vóór zij over den Oceaan waren gevaren. De Japanners zijn de immigranten van onzen tijd. Na den Russisch-Japanschen oorlog kwamen zij eerst onbeholpen en vaak uitdagend, gedurende en na den wereldoorlog bescheiden en doelbewust. Meestal kwamen zij meerendeels met geschenken, wat goede Japansche zede is. Niemand begreep hen en ieder argwaande hen. De Japanners van hun kant gevoelden zich in Nederlandsch-Indië evenzoo geïsoleerd als de Nederlanders vroeger op Decima. De Japanitis woedde toenmaals. De Japanners hebben zich daardoor niet laten afschrikken en zijn stil den eenmaal ingeslagen weg verder gegaan en thans is het Japansche element in Nederlandsch-Indië van alle vreemde elementen, Chineezzen en Arabieren uitgezonderd, met rond 4000 zielen het sterkste.

Dit cijfer zal menigen in vergelijking met het aantal Chineezzen in Nederlandsch-Indië gering toeschijnen, doch het is het beste bewijs, dat de Japanner, naar wij hieronder nader zullen uiteenzetten, zich niet met de Chineezzen in de kolonie laat vergelijken. De plaats der Japanners is veel dichter bij de Europeanen.

De opvattingen omtrent den Japanner hebben zich in den loop van den tijd gewijzigd en ook de Japanners hebben hun opvattingen veranderd. Het is voor een belangrijk deel de verdienste van den vroegeren President der Javasche Bank, E. A. Zeilinga, dat men hier tot een betere waardering der Japanners kwam. Zeilinga voerde tegenover de Japanners een

vertrouwenspolitiek, welke door zijn opvolger wordt voortgezet. Het kwam tot wederkerige bezoeken, tot gedachtenwisseling. De Japanners zelf leerden in de praktijk de moeilijkheden kennen, die zich bij het leven en bij den arbeid in de tropische kolonie in hun weg stelden. Het is mogelijk, dat, zonder iedere koloniale ervaring, het „Nanyo”, het Zuiden, den Japanners vroeger als een groot toekomstig vestigingsgebied heeft toegeschenen. Thans hebben zij deze gedachte opgegeven. Bij de Japanners vertoont zich een gering lichamelijk weerstandsvermogen tegen het tropische klimaat, wezenlijk geringer dan dat van den Europeaan. Zware lichamelijke arbeid en daarmee massa-arbeid van Japanners op tropische breedten is niet mogelijk. Verder deden zich voor de Japanners, zoodra zij het gebied van den handel resp. van de kleinburgerlijke beroepen verlieten en zich in het grootte landbouwbedrijf waagden, ongedachte moeilijkheden op. Ook hier ontbrak iedere traditie. Want inwoners en taal waren hun vreemd. De leermeester van eigen nationaliteit ontbrak. Reeds het leeren van één vreemd taaleigen beteekent voor den Japanner een groote inspanning. Hier werd het dubbele van hem geëischt. De talenkennis is een deel van het prestige, en het prestige, dat den deftigen Europeaan van nature meegegeven schijnt te zijn, speelt op een plantage een geheel andere rol dan in het genivelleerde leven van de stad. De Japanners hebben ingezien, dat zij zich in de grootte cultures slechts langzaam tot de leidende positie van den Europeaan omhoog kunnen werken en dat hun persoonlijke werkzaamheid hier ook uit gronden van physiëken aard beperkt zal zijn.

De neerslag van bovenstaande beschouwingen vinden wij in de voornaamste beroepslijfers der Japanners in Indië, welke in Juni 1924 het volgende beeld vertoonden:

Groothandel	765	Japanners
Kleinhandel (Tokos)	653	„
Hotels en bedienden	516	„
Landbouw	488	„
Photographen	175	„
Barbiers	159	„

Behalve in het kleinbedrijf, waartoe ook de kleine landbouw te rekenen valt, zal de Japanner hoofdzakelijk in den handel werkzaam zijn als concurrent van den Europeaan en den Chinees. Dank zij het productievermogen der Japansche industrie en de toenemende afzetmogelijkheid in Japan en in het Oosten überhaupt voor Nederlandsch-Indische producten, zal de vlijtige en bewonderenswaardige zoon van Dainippon op legitieme wijze een steeds grootere plaats in den handel van Nederlandsch-Indië veroveren. Daarentegen zal een binnendringen in het grootplantagebedrijf slechts zeer langzaam kunnen plaats vinden. De ervaring juist op dit gebied zegt den Japanners duidelijker dan al het andere, dat een bestuur van Nederlandsch-Indië onder Japansche heerschappij mogelijk is.

* * *

De splinters van vreemde Aziatische rassen in Nederlandsch-Indië, van den Armeniër tot den Kling, kunnen wij wegens hun geringe beteekenis bij onze beschouwingen verwaarloozen.

Anders staat het met de *vreemde* — *niet-Nederlandsche* — *Europeanen* in de kolonie, die wij verder korthedshalve als „*buitenlanders*” zullen betitelen.

De geschiedenis der *buitenlanders* in Nederlandsch-Indië reikt ver terug. Zij begint met de geschiedenis der Nederlanders zelf. Gelijk Jan Huigen van Linschoten op een Portugeesch schip naar Indië voer, zoo bevonden zich op de schepen der V. O. Compagnie ook *buitenlanders* in Hollandschen dienst. De *buitenlanders*, die naar Indië kwamen, waren voor een belangrijk deel wilskrachtige en geharde mannen en zoo zien wij dan van Georg Everhard Rumpf (Rumphius) uit Hanau (1628—1702) tot den Zwitser Christoffel en den Oost-Pruis Kaniesz van onze dagen

een merkwaardig groot aantal *buitenlanders* in Nederlandsch-Indië in belangrijke posities. Op wetenschappelijk en militair gebied waren zelfs tijdelijk de *buitenlandsche* namen overheerschend. Junghuhn, Reinwardt en Blume — om slechts eenige namen te noemen — zijn sterren aan den wetenschappelijken hemel. Hertog Karl Bernhard von Sachsen-Weimar-Eisenach was van 1849—1852 legercommandant; desgelijks van 1862—1865 de uit Saksen afkomstige Generaal Schimpff. En plaatsvervangend legercommandant was in de jaren '60 de Thüringer von Schierbrandt. Een Bremer, Albertus Henricus Wiese, bracht het in 1805 zelfs tot Gouverneur-Generaal. Het hoofdcontingent der *buitenlanders* leverden de kolonielooze Europeanen, en wel in de eerste plaats de Duitschers; vervolgens kwamen Zwitsers, Belgen en soms ook Franschen. De *buitenlanders* hebben tot de ontwikkeling van Nederlandsch-Indië en de bevestiging der Nederlandsche macht wezenlijk bijgedragen. Aan den anderen kant moet echter hoogelijk gewaardeerd worden, dat de liberale opvatting der Nederlanders in het verleden den *buitenlanders* een carrière in Nederlandschen dienst mogelijk maakte.

In Nederlandschen dienst. Dat is het verschil tusschen de positie der *buitenlanders* in Nederlandsch-Indië van toen en nu. Toentertijde waren *alle buitenlandsters* in *Nederlandschen dienst*, zij assimileerden zich, lieten zich meestal naturaliseeren, ja, een von Siebold werd zelfs in den Nederlandschen adel opgenomen. Thans, sedert het begin der internationalisatie van het economisch leven der kolonie, is een sterke groep *vrije buitenlandsters* in de kolonie ontstaan, welke onafhankelijk en gelijkgerechtigd naast de heerschers over de kolonie staat.

Er was natuurlijk een overgangstijd. De overgang zette in, toen na de ineenstorting der V. O. Compagnie de handel werd vrijgegeven en hij zette zich in sterkere mate voort, toen met de opheffing van het cultuurstelsel in het midden van de 19e eeuw werd begonnen. In 1827 bestond te Batavia een gansche reeks Engelsche firma's. Van de thans in Nederlandsch-Indië bestaande *buitenlandsche* handelshuizen behooren wel de volgende, welke oprichtingsjaar achter den naam vermeld is, tot de oudste: Maclaine, Watson & Co. (1822), Pitcairn, Syme & Co. (1825), L. Platon (1841), Mohrmann & Co., Makassar (1847), Gumprich & Strauss (1847), John Price & Co. (1848), Burt Myrtle & Co. (1851), Niederer & Co. (1858) en Erdmann & Sielcken (1865). De Chartered Bank of India, Australia & China opende in 1863 haar filiaal te Batavia; op haar volgde de Chartered Mercantile Bank in 1872, wier filialen in 1880 door de Hongkong & Shanghai Banking Corporation werd overgenomen. *Buitenlandsche* firma's, welke inmiddels hebben opgehouden te bestaan, doch tijdelijk een belangrijke rol speelden, waren bovendien nog: Baine, Stricker & Co. (1846), Martin Dyce & Co. (1848), Buesing, Schroeder & Co. (1848), C. & E. Bahr & Kinder (1848) en Pandel & Stiehaus (1850). Zelfs de eerste makelaar in Batavia, E. Wichmann, welke in 1865 werd benoemd, was een *buitenlander*. Doch niet slechts aan de kust, ook in het binnenland, op landbouwgebied, voltrok zich de verandering, minder op Java dan op Sumatra, in Deli, waar naast *Hollanders* hoofdzakelijk Duitschers en Zwitsers de pioniers der tabakscultuur waren. Ook op Java ziet men spoedig enkele *buitenlanders* in leidende positie in de cultures, gelijk Bueltzingsloewen in Oost-Java en Mundt in den Preanger.

Dit alles dateert van vóór de groote ontsluitingsperiode, welke in 1907 begon. De daarmee inzettinge toestrooming van het *buitenlandsche* grootkapitaal bracht vanzelf meer *buitenlandsche* arbeidskrachten met zich, waarbij nog kwam, dat de snelle uitbreiding der particuliere Nederlandsche ondernemingen, welke altijd reeds *buitenlanders* in hun dienst hadden gehad, ertoe leidde, ook hier meer *buitenlandsche* arbeidskrachten aan te stellen. Tot slot

versterkte de Regeering in de hoogconjunctuurjaren 1919 en 1920, weliswaar slechts voorbijgaand, haar buitenlandsche ambtenarencontingent zeer aanzienlijk.

Het aantal buitenlanders in Nederlandsch-Indië bedroeg in 1920:

3412	Duitschers
1687	Engelschen.
580	Belgen.
404	Franschen.
349	Zwitsers.
266	Amerikanen.
507	van verschillende nationaliteit

Totaal 7205 buitenlanders.

Het aantal buitenlanders heeft zich sedert 1905, dus in 15 jaren, ongeveer verdrievoudigd en zal wellicht sedert 1920 nog verder gestegen zijn.

Tegenover het totale aantal Europeanen in Nederlandsch-Indië, dat in 1920 169.708 bedroeg, schijnt het aantal buitenlanders, ook wanneer men daarbij nog de Japanners telt, slechts weinig te beteekenen. Er dient echter rekening mede te worden gehouden, dat het Nederlandsche aandeel in het totaal van 169.708 Europeanen, waarin ook de Indos zijn begrepen, grootendeels door het — onproductieve — ambtenarencorps, waarvan de gezinnen samen een groot aantal personen vormen, wordt gevormd, terwijl de buitenlanders, die slechts een kleinen gezinsaanhang hebben, meestal in het productieve bedrijfsleven staan. Voor het bedrijfsleven van Ned-Indië zijn derhalve thans de buitenlanders, de buitenlandsche arbeidskrachten, een factor van groot gewicht.

E. HELFFERICH.

(Slot volgt).

HET VEELBESPROKEN VERDRAG MET BELGIË.

Dit is de titel van een brochure van Mr. L. J. Plemp van Duijveland, uitgegeven met vergunning van den Minister van Buitenlandsche Zaken. Door deze vermelding heeft zij een ietwat officieus tintje gekregen en heeft haar inhoud, al moge daarover geen overleg met den Minister gepleegd zijn, meer beteekenis dan andere brochures over het Belgische Verdrag.

De mededeelingen, die hierin gedaan worden, kunnen in twee deelen gesplitst worden. De eene helft is blijkbaar voor onze Zuidelijke naburen bestemd, terwijl de andere meer speciaal voor Nederlanders geschreven is.

Wanneer Mr. Dr. Frans van Cauwelaert, als rapporteur van de speciale commissie, belast met het onderzoek van het aanhangige verdrag, uiting geeft aan zijn misnoegen over de heftige agitatie in ons land, zij hem de lectuur aanbevolen van hetgeen Mr. Plemp op blz. 13 schrijft:

„Het ergste geschiedde nog, toen in den zomer van 1919, na de resolutie der Mogendheden van 4 Juni, een courant met een geheime circulaire, door Minister Hymans onderteevend, voor den dag kwam, waarin voor Belgisch Limburg instructies aan agenten werden verstrekt, die op de meest bedenkelijke wijze stookten tegen Nederland. Niemand minder dan het Belgische Gouvernement zelf deed daaraan naar hartelust mede.” (Wij spatieeren).

Hiermede is door Mr. Plemp afdoende gemotiveerd het wantrouwen, dat in de Noordelijke gewesten ontstaan is en dat zeker niet verminderd is door het uitblijven van een duidelijke en ondubbelzinnige verklaring van de Belgische Regeering — waarin bovengenoemde heer Hymans wederom zitting heeft —, dat zij nooit meer annexionistische bedoelingen zal hebben en nimmer meer zal vergeten, dat België in 1839 plechtig verklaard heeft „de renoncer pour jamais à toute prétention sur les territoires, villes, places et lieux, situés dans les limites des possessions des Pays-Bas.”

Nu heeft Minister Vandervelde op 17 dezer in de Belgische Kamer getracht, „het mistrouwen, door

de politieke eischen van België verwekt”, te onderdrukken door mede te deelen, dat:

„Indien in andere tijden Belgische politieke mannen aan andere oplossingen hebben kunnen denken, die territoriale overdrachten hadden noodzakelijk gemaakt, zulks altijd geschied is met het gedacht, dat deze oplossingen door Nederland, mits vergelding van wege „Duitschland, vrij zouden aanvaard worden.”

Men moet geen hoogen dunk van het Nederlandsche nationaliteitsgevoel hebben door aan de mogelijkheid gedacht te hebben, dat wij bereid zouden zijn een deel van onze Zeeuwsche en Limburgsche bevolking te verkoopen tegen Duitsch grondgebied! Maar wat erger is, deze mededeeling van den Belgischen Minister van Buitenlandsche Zaken is in strijd met de waarheid. Er is nooit van vrije aanvaarding sprake geweest; daarvoor leze deze Minister slechts na, hetgeen Mr. Plemp op blz. 8 en volgende schrijft, die een goed werk verricht heeft door er aan te herinneren, dat „de annexionistische beweging in 1918 en later nagenoeg het geheele Belgische volk in beroering bracht” en „al moge deze in zijn geheel in België ganssch tot stilstand zijn gekomen”, „ook nu nog niet geheel verdwenen is”.

De hierboven aangehaalde woorden van den heer Vandervelde zijn ook volkomen in strijd met de mededeeling van Prof. Struycken op 23 Juni 1919 (Verzamelde Werken, Deel II, blz. 416):

„Het overleg met Nederland wordt smadelijk afgewezen, op de tusschenkomst der Mogendheden, d.w.z. op hare macht wordt een beroep gedaan om Nederland te dwingen tot datgeen waartoe het rechtens niet gedwongen mag worden.”

Het spijt mij, ook Mr. Plemp te moeten verwijten, dat zijn geschrift niet overal van het veri sigillum voorzien is. Hiermede heb ik meer bepaaldelijk op het oog zijn bewering, dat het wezenlijke verschil tusschen het voorgestelde beheersregime van de Schelde en het Statuut van Barcelona slechts gering is. Dit is geheel onjuist (zie E.-S. B. van 7 Juli II, blz. 602). Ik meen zelfs te mogen zeggen, dat het met alle oppositie tegen de Schelde-regeling gedaan zal zijn, indien op deze rivier dit Statuut toepasselijk zal worden verklaard. Alsdan zal ook voorzien zijn in het bezwaar, waarop Prof. van Eysinga in de vergadering van de Maatschappij van Nijverheid op 12 Juli met grooten nadruk gewezen heeft, nl. „dat het aanvullend protocol een onmisbare verbetering behoeft door herstel van de algemeene politiebevoegdheid, die elke staat op zijn gebied mag uitoefenen, maar volgens het internationale recht, ook moet uitoefenen, politiebevoegdheid die op een strategisch en politiek zóó geëxposeerd stukje grond als de Schelde is, van zeer groote beteekenis is.” (Op deze zienswijze mag wel de aandacht van den heer Plemp gevestigd worden, omdat hij op blz. 27 beweert, dat er „van de bezwaren, aanvankelijk tegen het nieuwe Schelde-regime opgeworpen, inderdaad „slechts weinig is overgebleven”).

Het is jammer, dat de knap geschreven brochure van Mr. Plemp, bestemd voor het intelligente publiek en gepubliceerd met vergunning van den Minister van Buitenlandsche Zaken, onjuiste beweringen bevat. Bijv. ook nog deze op bl. 29, dat het kanaal van Vlissingen naar Veere niet meer voldoet aan de eischen van de tegenwoordige ontwikkeling der scheepvaart. Dit kanaal voldoet daaraan wel, maar het is droevig om te zien, hoe eenzaam en verlaten het ligt in het schoone Walcheren.

Op blz. 29 deelt de schrijver ons mede, dat „hij het goed vindt, dat Nederland bedongen heeft in de kosten van aanleg van het Moerdijkkanaal te participeeren”. De heer Plemp gaat dus wel ver in zijn eerbied voor de Nederlandsche diplomaten door zich te verheugen over het door hen behaalde succes, dat wij mogen medebetalen in den aanleg van een kanaal, dat aan de Nederlandsche havensteden schade zal berokkenen en waaraan Antwerpen buitengewone

waarde hecht (men vergelijkte de recente uitlatingen van den heer Van Cauwelaert met die van de Nederlandsche Memorie van Toelichting, die op blz. 5 „twijfel uitsprak, of het Moerdijk-kanaal voor België wel „de voorkeur zal verdienen boven het kanaal door „Zuid-Beveland”).

Om de ons welwillend toegestane deelneming in de aanlegkosten niet in te ongunstig daglicht te plaatsen, voegt de schrijver er de opmerking aan toe, dat „Nederland vrij blijft in de bepaling van den omvang van die participatie.” De bladzijde, waarin deze mededeeling voorkomt, behoort vermoedelijk tot dat deel van de brochure, dat meer bepaaldelijk voor de intelligente Nederlanders geschreven is. Want over dit Nederlandsch aandeel zal met België onderhandeld worden, hetgeen een belangrijke aantasting van onze vrijheid beteekent en tot vrijving aanleiding kan geven. Welke verwachtingen te dezen aanzien in België gekoesterd worden blijkt uit de volgende passage in het Rapport van Cauwelaert:

„In België wordt wel eens verkeerdelijk gedacht, dat dit kan volstaan met bekostiging van het Moerdijk-kanaal op eigen grondgebied. Het is echter te voorzien, dat het aandeel, dat België zal te dragen hebben in de uitgaven van onteigening en constructie niet gering zal vallen.”

Mr. Plemp neemt meermalen als vaststaand aan, datgene, wat nog bewezen moet worden. Waarom noemt hij bijv. de bepalingen van het tractaat van 1839 „verouderd en in menig opzicht voor Nederland nadeelig?” Vergat hij, bij het neerschrijven dezer woorden bovendien ook nog niet de erkenning van den Minister in 1920, dat Nederland de herziening niet noodig heeft?

De schrijver is bevreesd, dat „onze Staten-Generaal een daad zullen plegen, die de ergste tijden „der Republiek in de herinnering zal terugroepen.” Mijnerzijds bestaat er meer vrees voor de Groenedaelers van de twintigste eeuw dan voor de Leeuwendalers, die in 1648 zongen:

Men weet van Lantkrackeel, noch Nijt
Van woderwaardigheid noch spijt
De Twist is op den loop.

Laat ons hopen, dat de heropening van de onderhandelingen, waarop het Voorloopig Verslag aandringt, dat zal weten te bereiken.

W. SUERMONDT LZN.

BELASTINGVLUCHT.

II (Slot).

De buitengewone omstandigheden, waarin de wereld en ook ons land verkeert, zouden naar het mij voorkomt, ten onzent een regeling wettigen, krachtens welke zij, die nog geen vijf jaren in het buitenland hun woonplaats hebben, mede worden aangeslagen in onze inkomsten en vermogensbelastingen. Met dien verstande echter, dat de aanslag wordt verminderd met het bedrag, dat in het land van vestiging aan belastingen van gelijke soort betaald wordt.

Stel bijv. dat iemand, bleef hij hier te lande wonen, f 10.000 aan belasting, naar het vermogen en inkomen geheven, te betalen zoude hebben. Hij wordt dan eveneens voor f 10.000 aangeslagen, doch wordt tot een bedrag van f 3000 ontheven, als hij kan aantonen die som in België of Zwitserland naar zijn vermogen en inkomen te betalen te hebben.

Het gaat er slechts om te voorkomen, dat men zich buiten ons land vestigt met het doel om aan hooge belastingen te ontkomen. Wie zich om andere redenen elders meent te moeten vestigen, wie niet gaat ten einde minder belasting te betalen dan wanneer hij blijft, kan dan ook geen bezwaar maken, dat zijn verhuizing hem niet naast het bereiken van het doel, dat hij daarmede nastreeft, óók nog een toevallig niet bedoeld voordeel geeft in den vorm van een geringer belastingoffer. Het is billijk, dat het land, waar de Nederlander zich metterwoon vestigt, in de eerste

plaats van hem vrage wat voor dekking van zijn eigen behoeften naar de bestaande ook voor de overige burgers geldende regelen wordt geheven. Vreemdelingen, die zich hier vestigen, slaan wij ook aan gelijk wij Nederlandsche ingezetenen aanslaan, en wij denken er niet aan hun eenige remissie te geven, wij ze wellicht ook in hun vaderland worden aangeslagen ter zake van hun inkomen of vermogen (hetzij over het geheel, hetzij over het deel aldaar genoten); die remissie moet het vaderland zelf geven, als het dubbelbelasting ongewenscht acht.

Men zal misschien zeggen: „wellicht heft het andere land méér in den vorm van algemeene of partieele verbruiksbelastingen en de Nederlander, die zich daarheen begeeft, kan die belastingen niet aftrekken en wordt dus toch dubbel belast”. Hieromtrent zij opgemerkt, dat zulke lasten, die niet in directen vorm worden geheven, in werkelijkheid niet als belastingdruk worden gevoeld, doch mede bepalen, of het leven van wie verhuizen in dat andere land duurder dan wel goedkooper is dan ten onzent. Is door zware indirecte heffingen het leven in een land duur, dan zal dat hen, die om financieele redenen naar het buitenland verhuizen, vanzelf teruggehouden zich daar te vestigen. Is het leven er niettegenstaande zware indirecte belastingen voor gezeten burgers goedkooper dan ten onzent, wat door allerlei meestal ongewenschte omstandigheden het geval kan zijn, dan is er geen reden om dengenen, die daarvan gaat profiteren, eenige remissie te geven van onze directe heffingen. Ook al betaalt hij die ten volle, zal de verhuizing hem nog financieel voordeel geven. Hardheid kan er slechts zijn ten opzichte van hen, die naar een ander land trokken, waar het leven duurder was door de indirecte belastingen op het tijdstip, dat ten onzent de door mij voorgestelde regeling nog niet bestond en die nu door de invoering van belastingaanslagen voor Nederlanders in het buitenland gevestigd ten slotte in slechter conditie kunnen komen te verkeerden dan wanneer ze in Nederland gebleven waren. Zulks kan dan echter voor hen, die weggingen met het doel onze belastingen te ontgaan een spoorslag zijn terug te komen op hun daad. Dat zulke financieele speculaties ook wel eens verkeerd kunnen uitpakken, weet ieder, die ze begint. Men heeft immers ook geen waarborg op het tijdstip van verhuizing, dat het nieuwe vestigingsland niet binnen enkele jaren zich gencopt zal gevoelen meer rechtvaardigheid in zijn belastingstelsel te brengen; afgezien van de gevallen, die ook voorkomen, waarin het land van vestiging garantie geeft, dat de belasting voor den nieuw-gekome ne binnen 10 jaar niet zal worden verhoogd.

Meer moeilijkheid levert het geval van degenen op, die naar het buitenland verhuizen om aldaar hun levensonderhoud te verdienen, of, zoo zij dat ook zonder arbeid zouden hebben, om zich in het buitenland te wijden aan arbeid, die òf hier niet kan worden verricht, òf wel in het belang is van Nederlandsche bedrijven of voor Nederlandsche kunst of wetenschap wordt verricht. Het zou bezwaarlijk zijn, eenvoudig elkeen, die in het buitenland een werkkring gaat aanvaarden van den voorgestelden aanslag in de Nederlandsche belastingen vrij te stellen. Een schijnberoep of -betrokking is door den bewusten belastingvluchteling licht te vinden; al te groote nauwgezetheid kan ter zake van iemand, die wegens de hooge belastingen ons land ontvlucht, maar toch van zijn Nederlanderschap wil blijven profiteren, niet worden verwacht. Daarom zal de oplossing van de moeilijkheid waarschijnlijk ook niet kunnen worden gevonden in een zekere verhouding, in welke het met arbeid in het buitenland verdiende moet staan tot het geheele inkomen om vrijdom van den aanslag van in het buitenland gevestigde Nederlanders te verkrijgen. Van hen, die gevestigd zijn in landen waar een inkomstenbelasting bestaat, kan men overlegging eischen van een verklaring van de belastingautoriteit in dat land, dat aldaar van een arbeidsinkomen als

opgegeven, wordt betaald; zijn echter de autoriteiten in dat land niet al te nauwgezet in hun opvattingen, dan helpt ook dat middel tegen ontduiking niet veel.

Er is intusschen geen reden om gestreng te zijn tegenover hen, die werkelijk naar het buitenland gaan om hun levensonderhoud aldaar te verdienen, want het zullen veelal lieden zijn, van wie hier ook niet veel te heffen is. Wie hier te lande een belangrijk inkomen had uit vermogen of wel uit tantièmes, dien zal men, als ze elders een betaalde bezigheid zoeken, niet behoeven te rekenen tot degenen die naar het buitenland gaan om hun levensonderhoud te verdienen. Men kan het prijzen, dat ze in het buitenland een passende bezigheid gaan zoeken, die ze wellicht hier te lande niet kunnen vinden, een belooning daarvoor in den vorm van belastingvrijdom, behoeft men hun niet te geven, en hetgeen ze in het buitenland zelf verdienen, moet men natuurlijk buiten de Nederlandsche belasting laten.

Men wijst somtijds ook op degenen, die om gezondheidsredenen naar het buitenland gaan als op menschen, die men niet door het heffen van belastingen in hun alleszins begrijpelijk streven moet bemoeilijken. Volkomen stem ik in met de meening, dat men buitenlandsch verblijf of vestiging om gezondheidsredenen niet moet bemoeilijken. Maar dat ligt ook niet in mijn voorstel. Dit heeft slechts ten gevolge „niet-bevorderen” van buitenlandsche vestiging of verblijf, wat gansch iets anders is. Zal iemand beweren, dat vestiging om gezondheidsredenen in een andere provincie van ons land wordt bemoeilijkt doordat wie zulks doet daardoor geen vrijdom van belasting erlangt? De vraag stellen is haar beantwoorden. Waarom zoude dan voortzetting van onze belastingheffing, als iemand zich in het buitenland vestigt, bemoeilijking van die vestiging kunnen genoemd worden. Het ligt immers niet in de bedoeling de betrokkenen dubbel te belasten. Ik herinner hier, dat mijn voorstel in zich sluit, dat hier slechts te betalen zal zijn wat onze aanslag hooger is dan die, welke men in het buitenland ter zake van dezelfde belastingen (naar vermogen en inkomen) te betalen heeft. Wil men echter voor kleinere beurzen het vestigen om gezondheidsredenen in het buitenland subsidieeren, door vrijstelling van belasting, zonder dat men hetzelfde doet bij vestiging om dezelfde redenen in een andere provincie of gemeente, dan zoude ik daartegen, hoe onlogisch het ook ware, geen zwaarwichtige bedenkingen hebben. Men zoude dit dan echter slechts kunnen doen door alle genietters van kleinere inkomens — bijv. van inkomens onder f 6000 — bij vertrek naar het buitenland vrij te stellen. Want het stellen van een uitzondering voor al wie om gezondheidsredenen naar het buitenland gaan is het openen van een gelegenheid tot ontduiking die men beter in belastingwetten achterwege laat. Men zoude evengoed de door mij aanbevolen regeling van de heffing van wie nog geen vijf jaren vertrokken zijn, geheel achterwege kunnen laten, als men zulk een ontduikingsmiddel aanbod.

Tegen het vrijstellen van een niet zoo heel laag maximum inkomen van de door mij aanbevolen heffing bestaat te minder bezwaar omdat het buitenland de genietters van zulke inkomens niet aanlokken zal door hen anders dan eigen ingezetenen te behandelen. Dat kunstje wordt alleen op vette postjes toegepast, waarvan het zeker is, dat ook al betalen ze maar de helft of een vierde van wat de eigen burger zou te betalen hebben, toch nog een flink saldo van baten geven.

Dat er niet enkele gevallen zullen overblijven waarin de voortzetting der Nederlandsche belastingheffing min of meer een hardheid zal blijken te zijn, wil ik niet beweren. Doch dit mag er niet toe leiden, om veel grootere onbillijkheden te laten voortbestaan.

Een belangrijke tegenwerping die ik verwacht, is dat men moeilijkheden zal hebben met de regeling van

den aanslag en dat men de middelen mist om tot betaling te dwingen.

Wat het eerste punt betreft schijnt de beste oplossing om te bepalen, dat de laatste aanslag vóór het vertrek naar het buitenland voor volgende jaren blijft gelden behoudens het recht van den aangeslagene om aan te toonen, dat zijn inkomen of vermogen achteruit is gegaan, en het recht van den fiscus om te bewijzen, dat die vooruit zijn gegaan.

En wat de inning betreft, de lieden om welke het gaat, zullen voorzeker in menig geval er niet tegenop zien om aan de voldoening van hun plichten zooveel mogelijk te ontkomen. De Staat moet er echter niet tegen op zien om zijnerzijds alle middelen, waarover hij beschikt ook te gebruiken, opdat ook hier niet weer alleen de fatsoenlijken het loodje leggen en de minder kieskeurigen vrij uitgaan. Reeds te vaak is dat het geval door de veel te zachte straffen die in zooveel gevallen in ons land worden opgelegd aan opzettelijke overtreders van belangrijke wetsbepalingen. Het wil mij voorkomen, dat op het niet betalen van belasting door Nederlanders in den vreemde, die daarvoor in aanmerking komen, zonder schroom de straf moet worden gesteld van tijdelijke uitstooting uit het Nederlandsche staatsverband met verbod om den Nederlandschen bodem te betreden, zolang de uitstooting niet is opgeheven. Dit laatste moet te verkrijgen zijn door alsnog alles te voldoen, wat men schuldig gebleven is met een opslag wegens de veroorzaakte moeite en opdat men het er niet eens op probeere. Met de uitstooting moet gepaard gaan, dat zolang deze van kracht is, aan hem die het geldt, alle uittreksels uit eenig publiek register worden geweigerd en eveneens alle stukken, welke bij naturalisatie in een vreemd land mochten worden gevorderd.

Verder ware te bepalen, dat de verschuldigde belasting, voor zoover er achterstand is, tot het dubbele bedrag door den Staat kan worden verhaald op alle goederen van den betrokkene hier te lande, dus ook op hetgeen hem uit hier te lande openvallende nalatenschappen mocht ten goede komen. Ik houd er voor dat eenigszins gestrengere maatregelen voor velen de aardigheid van de belastingvlucht zouden afnemen en in sterke mate preventief zouden werken. Maar weinigen zijn er, die niet zooveel prijs er op stellen in goede verhouding met het Vaderland te staan, dat zij het voor altijd den rug zouden willen toedraaien en er van af willen zien gedurende hun jaarlijksche 89 dagen het lieve Vaderland te bezoeken. Velen zijn er waarschijnlijk onder de belastingvluchtelingen, die in hun hart de fiscale autoriteiten in dat Vaderland uitlachen, die het hun zoo gemakkelijk maken om niet mede te dragen in de lasten en die daarmede ook nog waardevolle klanten aan den buitenlandschen middenstand bezorgen, die onze middenstand zeer noode mist.

Wij moeten dus ten spoedigste ophouden om den stroom van welgestelden over onze grenzen te bevorderen en ons redelijk wapenen tegen de unfaire concurrentie, waardoor andere landen het ons moeilijk maken de lasten, die op alle Nederlanders behooren te rusten, naar billijkheid over allen te verdeelen.

ANT. VAN GIJN.

DE RIJKSMIDDELEN.

In dit nummer treft men aan het gebruikelijke overzicht van de opbrengst der Rijksmiddelen over de maand Juni 1926, vergeleken met de overeenkomstige cijfers van Juni 1925.

De gewone middelen brachten in de afgelopen maand f 42.144.600 op tegen f 38.259.000 in Juni 1925 en vertoonden mitsdien een vooruitgang van f 3.885.600. De totale opbrengst in de afgelopen maand overtrof de raming met een bedrag van f 3.961.600.

De totaal-opbrengst over het eerste halfjaar van 1926 bedroeg f 247.649.600, zijnde f 19.793.200 méér dan die in hetzelfde tijdvak van het vorige jaar, ter-

wijl de raming in genoemde periode met f 18.551.600 werd overschreden. Laat men echter, om een meer zuivere vergelijking te verkrijgen, de rijwielbelasting, die grootdeels in de maand Januari van elk jaar binnenkomt en die dit jaar reeds f 6.405.700 opbracht, buiten beschouwing, dan blijkt, dat de opbrengt der overige middelen over de eerste zes maanden dezes jaars slechts f 15.145.900 steeg boven de helft van de voor 1926 in totaal geraamde opbrengst.

In vergelijking met de overeenkomstige maand van het vorige jaar vertoonen de grondbelasting, de personeele belasting, de inkomstenbelasting, de suiker-, de wijn-, de gedistilleerd-, de zout-, de bier- en de tabaksaccijns, de successierechten, de invoerrechten, de belasting op gouden en zilveren werken, de domeinen en de loodsgelden een hooger opbrengstcijfer. Daarentegen brachten minder op de dividend- en tantiëmebelasting, de vermogensbelasting, de geslachtsaccijns, de belasting op speelkaarten, de belasting op rijwielen, de zegelrechten, de registratierechten, en het statistiekrecht. Uit het vorenstaande blijkt, dat de loop der middelen in Juni 1926 over het geheel genomen vrij bevredigend mag worden geacht, al zijn er ook middelen aan te wijzen, die een minder gunstig beeld vertoonen.

De grondbelasting bracht in Juni 1926 niet minder dan f 3.731.900 op, waardoor de opbrengst f 1.095.800 steeg boven die van de gelijknamige maand van 1925, terwijl de raming met f 2.086.100 werd overtroffen. Ongetwijfeld is dit gunstige resultaat voor een belangrijk deel aan de snellere invordering te danken. Bracht het nieuwe dienstjaar (1925/26) in het eerste halfjaar van 1925 slechts f 7.045.600 op, ditmaal beliep de ontvangst uit het dienstjaar 1926/27 tot 1 Juli reeds f 8.384.800. Vergelijking van de totale opbrengst over de eerste zes maanden doet zien, dat zoowel de opbrengst van het vorige jaar als de raming aanmerkelijk werden overschreden (resp. met f 1.158.900 en f 1.963.700); het is echter de vraag, of de volgende maanden de laatstgenoemde cijfers weer niet aanmerkelijk zullen dalen.

Ook de personeele belasting gaf een flink surplus boven Juni 1925 te boeken; het accres bedroeg f 624.300 en is ook voor dit middel voor een groot deel aan het tijdig gereed maken der aanslagregeling toe te schrijven. Vergelijkt men de ontvangsten uit deze bron van inkomst over het eerste halfjaar, dan blijkt, dat het loopende jaar boven het vorige uitkomt met een bedrag van f 1.670.600, doch dat daarentegen de opbrengst van Januari t/m. Juni 1926 nog f 2.819.400 bij 6/12 der raming ten achter blijft.

De inkomstenbelasting bleef zich in stijgende lijn bewegen en leverde ditmaal f 6.722.900 op, of f 325.100 méér dan in Juni 1925. De raming werd echter niet ten volle bereikt; de opbrengst bleef f 943.800 bij het 1/12 deel van de raming ten achter. Vergelijkt men de opbrengsten uit deze belasting over de eerste zes maanden van 1925 en 1926, dan valt de vergelijking in het voordeel van het loopende kalenderjaar uit. De vooruitgang bedroeg f 3.769.500. Tevens blijkt, dat de opbrengsten als volgt over de verschillende dienstjaren kunnen worden gesplitst:

	Jan. t.m. Juni 1925	Jan. t.m. Juni 1926
1922/23	f 2.526.200	—
1923/24	„ 7.931.200	„ 2.030.800
1924/25	„ 44.950.700	„ 5.201.200
1925/26	„ 165.400	„ 51.865.000
1926/27	—	„ 245.900
	f 55.573.500	f 59.342.900

Uit de hier gegeven cijfers valt af te leiden, dat de snellere invordering nog steeds een factor van betekenis vormt. Aangetekend zij nog, dat de raming in het eerste halfjaar 1926 met f 13.342.900 werd overschreden. Daar de inkomstenbelasting evenwel de laatste jaren voor verreweg het grootste deel in de eerste helft des jaars pleegt binnen te komen, mag aan dit laatste niet te veel betekenis worden gehecht en dit te minder, waar de inkomstenbelasting, evenals

dit het vorige jaar het geval was, reeds in de maand Juni in opbrengst begon terug te loopen en de loop van dit middel in 1925 het vermoeden wettigt, dat de ingetreden daling de eerstvolgende maanden nog vrij sterk zal aanhouden.

Evenals de vorige maand liep de dividend- en tantiëmebelasting achteruit (het nadeelig verschil bedroeg ditmaal f 726.800). Toch was de opbrengst (f 2.227.500) op zichzelf beschouwd niet laag te noemen. Zooals bekend wordt deze belasting in elk jaar voor een belangrijk deel slechts in enkele maanden ontvangen. Beschouwt men daarom de opbrengst over het tijdvak Januari t.m. Juni 1926, dan blijkt, dat in die periode f 810.600 minder werd ontvangen dan in de eerste zes maanden van 1925. Ook de raming werd niet bereikt; het nadeelig verschil bedroeg f 2.589.800. Voor den verderen loop van dit middel in 1926 zegt dit alles echter uiteraard nog niets.

De vermogensbelasting bracht vrijwel evenveel op als in Juni 1925 (f 58,22 minder). Het decrees over het eerste halfjaar van 1926 bedroeg f 107.600, terwijl de opbrengst van dat tijdvak f 15.600 bij de raming ten achter bleef.

De accijnzen vloeiden, uitgenomen de geslachtsaccijns, alle zeer ruim. De suikeraccijns bracht f 3.523.800 op en steeg daardoor f 400.700 boven de opbrengst van Juni 1925, een verschil, dat te meer de aandacht trekt, indien men bedenkt, dat de maand Juni 1925 vijf verschijndagen (Maandag) van den krediettermijn vervatte tegen Juni 1926 maar vier dagen. De loop van dit middel was gedurende het eerste halfjaar zeer bevredigend. De wijnaccijns gaf f 54.100 méér te boeken, vermoedelijk te danken aan belangrijke valuta-aankopen van Fransche wijnen door particulieren en handelaars. De gedistilleerdaccijns nam ditmaal toe met f 169.300. Dit is niet toe te schrijven aan een verschil in krediettermijnen, daar de maand Juni zoowel in 1925 als in 1926 vier verschijndagen (Donderdag) telde. Er schijnt thans een einde te komen aan de snelle daling, die de gedistilleerdaccijns in de laatste jaren te zien gaf, al zal de daling, zij het in een langzamer tempo, zich voorloopig nog wel voortzetten. Voor de geringe toename van den zoutaccijns (f 14.100) is een bepaalde reden niet aanwijsbaar, evenmin als voor de onbelangrijke stijging van den bieraccijns (met f 29.100). De geslachtsaccijns liep terug met f 10.100; misschien vindt deze daling haar oorzaak in de verlaging der vee prijzen als gevolg van de sluiting der Engelsche markt. De tabaksaccijns gaf nog een surplus van f 666.000 boven de opbrengst van Juni 1926, wellicht toe te schrijven aan het feit, dat de met 1 Januari 1925 in werking getreden accijnsverhoging in Juni van dat jaar nog niet geheel had doorgewerkt, omdat de wet krediettermijnen van 6 maanden toekent.

Vergelijkt men de totale opbrengst der accijnzen over het eerste halfjaar van 1926 met die van hetzelfde tijdvak van 1925 en met de raming, dan komt men tot het volgende resultaat:

	Opr. 1e halfj. 1926	Id. 1e halfj. 1925	Raming 1e halfj. 1926
Suiker	f 21.276.000	f 20.874.000	f 20.000.000
Wijn	„ 1.393.000	„ 1.250.600	„ 1.000.000
Gedistilleerd	„ 22.051.500	„ 22.086.100	„ 23.500.000
Zout	„ 1.004.700	„ 1.040.900	„ 950.000
Bier	„ 5.379.300	„ 5.422.800	„ 5.500.000
Geslacht	„ 4.728.600	„ 4.636.300	„ 4.750.000
Tabak	„ 11.254.400	„ 8.257.500	„ 11.000.000

De belasting op speelkaarten liep terug met f 125; de smokkelarij in dit artikel viert nog steeds hoogtij. Ook de belasting op rijwielen bracht minder op dan in Juni 1925 (f 27.700); in totaal bracht dit laatste middel reeds f 6.405.700 in de schatkist, d.i. f 405.700 méér dan het geheele voor 1926 geraamde bedrag.

Van de middelen, die meer in rechtstreeksch verband met het zakenleven staan, brachten de zegelrechten f 110.100 minder op. Deze teruggang is ech-

ter niet te wijten aan een trager vloeien der beursbelasting, daar laatstgenoemd middel juist een accres vertoonde (van f 17.800). Ook de registratierechten daalden (met f 308.400). Daarentegen gaven, de invoerrechten een stijging van f 998.200 te zien, dank zij de doorwerking der nieuwe Tariefwet. Het statistiekrecht wees een lagere opbrengst aan van f 19.400, terwijl de loodsgelden stegen met f 94.000. Uit het vorenstaande blijkt, dat de verschillende middeelen van deze groep een zeer uiteenlopend beeld, vertoonden. De hierna volgende vergelijking van de opbrengsten over het 1e halfjaar 1926 met die van Januari t.m. Juni 1925 en met de raming doet zien, dat over het algemeen genomen de hier besproken groep reden tot tevredenheid geeft:

	Opr. 1e half- jaar 1926	Id. 1e half- jaar 1925	Raming 1e halfj. 1926
Zegelrechten	f 12.120.700	f 11.630.400	f 10.000.000
Registratierechten ..	„ 10.727.000	„ 11.354.700	„ 10.250.000
Invoerrechten	„ 29.331.100	„ 18.598.900	„ 27.000.000
Statistiekrecht	„ 1.994.900	„ 2.056.900	„ 2.000.000
Loodsgelden	„ 2.178.100	„ 1.957.200	„ 2.000.000

Ten slotte moge nog worden gewezen op de successierechten, die, onberekenbaar als altijd, ditmaal weer een surplus opleverden (van f 578.900); op de belasting op gouden en zilveren werken, die vrijwel gelijk bleef in opbrengst, en op de domeinen, die f 212.500 méér opbrachten. Het recht op de mijnen leverde in Juni 1925 nog f 174.100 op; zooals bekend is de heffing van dit recht geschorst.

De inkomsten van het „Leeningfonds 1914” bedroegen in de afgelopen maand f 7.823.800 (raming f 8.313.900), waarvan ruim f 2.393.000 aan de Verdedigingsbelastingen was te danken. De middelenstaat van Juni 1925 wees een opbrengst aan van f 7.553.300. In de eerste zes maanden van 1926 kwam in totaal f 54.020.000 binnen (in hetzelfde tijdvak van het vorig jaar f 50.781.200).

BUITENLANDSCHE MEDEWERKING.

DUITSCHLAND ONDER HET HERSTELREGIME.

Dr. F. H. Repelius te Berlijn schrijft ons:

Ook in zijn derde Rapport, over de periode 1° September 1925 - 31 Mei 1926, kan de Generaalagent voor Herstelbetalingen constatareeren, dat Duitschland regelmatig en stipt op tijd de overeengekomen betalingen heeft verricht, dat de overmaking der opgebrachte gelden aan de crediteur-staten ononderbroken en zonder storing der wisselkoersen plaats vindt en dat alle bij de uitvoering van het Plan der Experts betrokken regeeringen en uitvoerende organen bij voortdoring loyaal en vriendschappelijk hebben samengewerkt.

Aan de hand van de tegelijkertijd uitgebrachte Rapporten der Commissarissen en Trustees moge allereerst over de door Duitschland verrichte betalingen en de daarmee rechtstreeks samenhangende vraagstukken een en ander worden medegedeeld.

Zooals bekend, moet in het tweede hersteljaar worden betaald:

	millioenen GM
1 ^o rente der spoorwegobligaties.....	595
2 ^o opbrengst der verkeersbelasting.....	250
3 ^o bijdrage van het Rijk.....	250
4 ^o rente der industrieobligaties.....	125
	1.220

Ad 1°. De Trustee der spoorwegobligaties rapporteert, dat alle geraadpleegde instanties zijn overtuiging deelen, volgens welke aan verkoop dezer obligaties een quantum, voldoende om de spaargelden van alle landen aan te lokken en latere emissies niet in gevaar te brengen, waarbij één milliard als het minimum moet worden beschouwd, voorloopig nog niet gedacht kan worden. Veel zal afhangen van de stabilisatie van het ruilmiddel der Duitschland omringende landen, zelfs meent de Trustee, dat „a powerful inducement to a favourable reception of such an issue would be

found, if it were possible to associate it with the urgent task of stabilising the currencies of Europe”; de eerste voorwaarde voor bedoelde stabilisatie moet echter in de verschillende landen zelf vervuld worden, merkt de Generaalagent in hetzelfde verband op. Van groot gewicht voor de toekomstige plaatsing der obligaties is de ontwikkeling der spoorwegmaatschappij. Deze ontwikkeling is, zooals blijkt uit het Rapport van den Spoorwegcommissaris, zeer gunstig te noemen. Gedurende het eerste boekjaar (1 October 1924 — 31 December 1925) wist deze onderneming, na ruime afschrijving en ondanks de boeking van niet minder dan 759 millioen RM. kapitaalsuitgaven als onkosten, een bedrijfsoverschot van 819 millioen RM. te verkrijgen. Dit bedrag werd als volgt verdeeld:

	millioenen RM
dienst der herstelobligaties	399
wettelijke reserve	133
extra reserve (afschrijving der concessie en onvoorzien).....	150
dividend op de preferente aandelen.....	3
overgebracht op rekening van het volgend jaar	153

De spoorwegmaatschappij beschikte aanvankelijk over 1.500 millioen RM. preferente aandelen, waarvan de verkoop bestemd is haar in staat te stellen tot de uitvoering van nieuwe en verbetering van bestaande werken. Zolang de plaatsing dezer aandelen onmogelijk was, zag zij zich genoodzaakt dergelijke uitgaven uit bedrijfsinkomsten te dekken. Reeds is medegedeeld¹⁾, hoe zij zich, in September 1925, van de eerste 38 millioen RM. voor kapitaalsuitgaven voorzag. In Maart 1926 volgde een tweede crediet van het Rijk, ten bedrage van 100 millioen RM., ditmaal tegen overgifte van 107 millioen RM. preferente aandelen. Toen de positie op de Duitsche kapitaalmarkt gunstiger werd, is de spoorwegmaatschappij in Juni j.l. zelf met een emissie gekomen: van een totaal bedrag van 150 millioen RM. nam de postchèqueendienst 27,5 millioen RM., het Ministerie van Financiën 21,5 millioen RM., de rest werd overgenomen door een consortium onder leiding van de Rijksbank. De laatste beheert deze aandelen als trustee en geeft, ter voorkoming van ongewenschten buitenlandschen invloed, certificaten uit, waaraan het stemrecht is ontnomen (houders van certificaten kunnen deze steeds tegen aandelen inwisselen, alleen de certificaten echter worden tot de beursnotering toegelaten). Daar de voorwaarden, waartegen deze aandelen werden uitgegeven, zeer gunstig waren en het Rijk bovendien het dividend garandeert, was de emissie reeds den eersten dag overteekend.

Ad 2°. De verkeersbelasting wordt den 21sten van elke maand door de spoorwegmaatschappij aan den Generaalagent voldaan. Deze betalingen staan niet, zooals de onder 1° genoemde, uit een vaste maandelijksche som, doch zijn afhankelijk van de bruto ontvangsten der vorige maand. In de eerste maanden van 1926 bleef de opbrengst bij de schattingen ten achter, thans is echter een verbetering ingetreden, zoodat verwacht mag worden, dat de 250 millioen RM. volledig zullen binnenkomen.

Ad 3°. Definitieve cijfers omtrent de uitkomsten van het 31 Maart j.l. geëindigde fiscale jaar zijn nog niet gepubliceerd. Verkoop door het Rijk van de te zijner beschikking gekomen preferente spoorweg aandelen had niet plaats; de totale bijdrage van het Rijk (gederfde verkeersbelasting en rechtstreeksche betalingen aan den Generaalagent, elk tot een bedrag van 250 millioen RM.) is dus uit loopende ontvangsten voldaan. Niettemin behoefde tot een leening van 100 millioen RM., welke volgens de begroting — naast het surplus ad 276,4 van het vorige jaar — tot dekking van het verwachte deficit noodzakelijk zou zijn, niet te worden overgegaan. Zelfs kon voor een bedrag van 441,2 millioen RM. aan schuld worden afgelost.

¹⁾ E.-S.B., 13 Jan. 1926, pag 38.

Ad 4°. De helft van de over het loopende hersteljaar verschuldigde rente der industrieobligaties werd, volgens overeenkomst, op 1 April 1926 voldaan. Het rapport van den Commissaris is voornamelijk gewijd aan de bespreking der ook op dit gebied ingeroepen arbitrage en van de verschillende uitvoeringsvorderingen. Daar noch de individuele obligatiebiteuren van hun recht tot terugbetaling hebben gebruik gemaakt, noch plaatsing van obligaties heeft plaatsgevonden, is in het totaalbedrag der obligaties, waarover de Trustee beschikt, evenmin verandering gekomen, als in de, reeds op pag. 38 weergegeven samenstelling daarvan.

* * *

De vorm waarin, en de staten, waaraan de door Duitschland opgebrachte som, die uit den aard der zaak niet alleen de tweede annuïteit, doch ook het saldo van het eerste hersteljaar en de gemaakte rentewinsten omvat, blijken uit de volgende tabel:

miljoenen Goudmark.

	Frankrijk	Engeland	Italië	België	Overige staten	Totaal
1. Leveranties in natura.....	320,0	—	50,0	77,1	41,4	488,5
2. Bezettingskosten	46,2	15,4	—	7,4	—	69,9
3. Reparation Recovery Acts.....	30,0	150,8	—	—	—	180,9
4. Dienstverleening	—	—	—	—	—	72,6
5. Administratiekosten.....	—	—	—	—	—	15,6
6. Diversen.....	—	—	—	—	—	13,0
	403,5	166,6	50,1	84,4	41,7	840,5

De Generaalagent geeft ditmaal een specificatie naar de valuta, waarin werd betaald. In Marken werden voldaan: de leveranties in natura, het herstel der Leuvense bibliotheek, de bezettingskosten en het grootste gedeelte der administratiekosten; de overige betalingen, 32 procent van het totaal bedrag, maakten omzetting van Marken in vreemde valuta noodig.

Van eenige accumulatie op de rekening van den Generaalagent is geen sprake. Bedroeg zijn saldo bij het einde van het eerste hersteljaar 107 miljoen G.M., op 31 Mei j.l. beliep het slechts 90 miljoen G.M.; na aftrek van het nog immer onopgevraagde tegoed der V.S. ad 29 miljoen G.M., is dit saldo slechts toereikend om in de eerste 17 dagen te verrichten betalingen te voldoen.

In verband met de door Duitschland te verrichten betalingen werd in een aantal gevallen van de in het Protocol of in de daaruit voortgevloeide wetten voorzien arbitrage gebruik gemaakt. Het interpretatieve scheidsgerecht vergaderde in Maart 1926 te Den Haag en besliste verschillende vraagpunten¹⁾; voorts werd arbitrale uitspraak verkregen in geschillen, gerezen bij de uitvoering van de wet op de industriebelasting en van de controle der verpande belastingen.

* * *

Uit het Rapport van den Commissaris van de Rijksbank,²⁾ wiens taak geen direct verband houdt met de inning der annuïteit, doch in de eerste plaats gericht is op controle van de uitgifte en dekking der bankbiljetten, moge nog het volgende worden vermeld.

De liquidatie van den omloop der Rentenbank maakt goede vorderingen: waren op 31 Augustus 1925 246 miljoen R.M. van de biljetten dezer bank ingetrokken, op 31 Mei j.l. was dit bedrag reeds 551 miljoen R.M. De circulatie van Duitschland, bestond op laatstgenoemden datum uit 2878 miljoen R.M. Rijksbank-, 1373 miljoen R.M. Rentenbank-, en 175 miljoen R.M. Privaatnotenbankbiljetten, terwijl 639 miljoen R.M. munten in omloop waren.

De dekking der biljetten moet volgens de wet voor minstens 40 pCt. bestaan uit goud of deviezen, voor de rest uit handelswissels of chèques; het aandeel

¹⁾ Zie E.-S. B. van 31 Maart 1926.

²⁾ Zie, uitvoerig, E.-S. B. 30 Juni 1926, p. 586.

der eerstgenoemde bestanddeelen is tijdens de berichtsperiode toegenomen en bedroeg gemiddeld 63,5 pCt.

Een wijziging van artikel 21 der bankwet, waardoor de Rijksbank wordt gemachtigd in de toekomst schatkistwissels van derden aan te koop en te beleenen, tot een maximum van 400 miljoen R.M., is in voorbereiding.

* * *

De Generaalagent geeft ook ditmaal een uitvoerige analyse van den toestand in het Duitsche bedrijfsleven, Het op pag. 86 van dezen jaargang gegeven staatsje moge hier uit de door hem medegegeelde cijfers, aangevuld met enkele andere (beursindex van het Berliner Tageblatt, cijfer over Mei en Juni uit officieele publicaties worden vervolgd.

	Faillesse- menten	Werk- loozen (duizenden l)	Beursindex 2)	Invoer mill. R.M.	Uitvoer mill. R.M.	Uitvoer- overschot mill. R.M.	Leveranties in natura mill. R.M.
Jan..... 1926	2.092	2.031	69,4	707	795	88	51
Febr. 1926	1.998	2.056	72,6	652	783	121	59
Maart 1926	1.871	1.942	86,2	645	923	278	60
April 1926	1.302	1.782	82,9	723	779	56	57
Mei 1926	976	1.745	84,4	703	730	27	55
Juni..... 1926	849	1.749	98,0				

Uit het staatsje blijken in de eerste plaats de ernstige werkloosheid en het groote aantal faillissementen. Dit zijn de voornaamste, maar geenszins de eenige symptomen, die er op wijzen, dat in het langdurige proces van economische reconstructie gedurende de wintermaanden van dit jaar de crisis werd bereikt. De verbetering van het werkloosheidscijfer sedert Maart moet aan seizoeninvloeden worden toegeschreven en blijft, mede door de rationalisatie der productie, bij die van de overeenkomstige periode van het vorige jaar ten achter. De vermindering van het aantal faillissementen moet voor een gedeelte verklaard worden uit het feit, dat een groot gedeelte der inflatieondernemingen bij het begin der berichtsperiode reeds te gronde gegaan was.

Ook op andere gebieden blijkt hetzelfde conjunctuurverloop: de crisis is in een depressie overgegaan, terwijl op verschillende punten teekenen eener herleving zijn waar te nemen. Deze ontwikkeling blijkt uit de cijfers van goederenvervoer, omzetbelasting, Rijksbankclearing en postchèqueverkeer; ook op het gebied der productie vertoont zich een langzaam herstel, met name de steenkolenafzet is gestegen (moet dit ook gedeeltelijk aan de staking in Engeland worden toegeschreven, een zeer hoopvol verschijnsel is hier, dat de productie per mijnwerker, die in Februari 1925 nog slechts 80 pCt. van die in 1913 bedroeg, in het begin van 1926 de hoogte van vóór den oorlog reeds overtrof).

De buitenlandsche handel verdient afzonderlijke vermelding, niet alleen wegens zijn groote beteekenis voor de overmaking der herstelbetalingen, maar ook omdat de te voren steeds passieve handelsbalans in December 1925 actief geworden is. De Generaalagent schrijft dezen omslag gedeeltelijk toe aan de geleidelijke aanpassing van den buitenlandschen handel aan de gewijzigde omstandigheden, gedeeltelijk ook aan factoren van tijdelijken aard, die de importen in deze periode deden dalen, waaronder vermindering van den graaninvoer door ruime binnenlandsche oogsten, afneming van de behoefte aan grondstoffen en halfabrikaten als gevolg van de depressie en daling der prijzen van verschillende importartikelen. Een verblijvend verschijnsel is, dat ondanks de beperking der afzetgebieden, zoowel door protectie als door inflatie, de export en wel vooral die van eindproducten, zich vrijwel op één hoogte wist te handhaven, al werd zulks ook mede veroorzaakt door crediet en afzetmoelijkheden in het binnenland.

Het Institut für Konjunkturforschung komt, in

¹⁾ Einde der maand, met uitzondering van 15 Juni.

²⁾ 7 Januari 1925 = 160.

zijn voor eenige weken verschenen eerste publicatie, tot vrijwel dezelfde conclusie als de Generaalagent. Het wijst op de hervatting van den normalen conjunctuurkringloop, waarbij thans — in tegenstelling met wat het jaar 1924 te zien gaf — ook de geldmarkt weer een voorname rol speelt, als een teeken van regeneratie van het Duitsche bedrijfsleven, en op de ontwikkeling ter beurze en die van het prijsverloop als aanwijzingen van een beginnende verbetering der depressie.

AANTEKENINGEN.

De afschaffing van het hoofdgeld en wijziging in de regeling der landrente.

Ten vervolge op het in het No. van 14 April II. door Prof. Gonggrijp besproken rapport van de heeren Meyer Ranneft en Huender in zake den belastingdruk op de Inlandsche bevolking volgt hieronder de toelichting der Indische Regeering bij haar voorstel tot opheffing van het hoofdgeld en tot het aanbrengen van een tweetal wijzigingen in de regeling der landrente. (Volksraad, 1e gewone zitting 1926; Onderwerp 1 — Afd. III, stuk 1, p.p. 18/19):

Het reeds genoemd door den heer J. W. Meyer Ranneft, in samenwerking met den heer Dr. W. Huender uitgebracht rapport nopens den druk der belastingen, dessdiensten, heffingen van locale gebiedsdeelen en hetgeen met een en ander samenhangt op de inheemsche bevolking van Java en Madoera, heeft de noodzakelijkheid uitgezezen, en om den zwaren belastingdruk op die bevolking te verminderen, en om dien druk meer gelijkmatig te verdeelen.

Algemeen wordt erkend, dat door de afschaffing van het hoofdgeld voor dit gebied een belangrijke stap in die richting kan worden gedaan en dienovereenkomstig heeft ook de Belastingherzieningscommissie aan dezen maatregel in haar vierde verslag een vooraanstaande plaats toegezezen.

Voor al in verband met de ontwikkeling, welke het belastingstelsel in de laatste jaren heeft doorgemaakt — waarbij in het bijzonder het op den voorgrond treden van de inkomstenbelasting als algemeene heffing van niet uit het landbouwbedrijf verkregen inkomsten moet worden vermeld — is de afschaffing van het hoofdgeld noodzakelijk geworden en dient daartoe, nu de financieele toestand zulks toelaatbaar doet voorkomen, te worden overgegaan.

Uiteraard zal door den voorgestelden maatregel de Inlandsche bevolking in die enkele streken der buitengewesten, waar 66k hoofdgeld wordt geheven, niet worden gebaat.

Echter zal eerst wanneer ook voor die streken is nagegaan of en hoeverre de heffingen aldaar te zwaar moeten worden geacht, kunnen worden overwogen op welke wijze ook daar verlichting, dan wel juistere verdeling van den belastingdruk, is aan te brengen.

De vraag of in verband met de afschaffing van het hoofdgeld de personen, die tot dusver voor de invordering dezer belasting collecteloon genoten, op eenigerlei wijze moeten worden schadeloos gesteld, is in de Memorie van Toelichting der IVde Begrootingsafdeeling (Onderafdeeling 426A) behandeld.

In overeenstemming met de dienaangaande door de Commissie tot herziening van het belastingstelsel in haar 4de verslag geuite zienswijze, wordt het wenschelijk geacht in de regeling van de landrente een tweetal wijzigingen aan te brengen, die een billijker aanslag ten gevolge zullen hebben. De eerste dier wijzigingen beoogt eene verbetering van den aanslag der armere gronden. Thans wordt voor gronden met eene productiviteit van minder dan 20 picol per bouw ter bepaling van de belastbare opbrengst slechts de helft van de productiviteit afgetrokken, zulks in afwijking van den voor gronden van hoogere productiviteit geldenden regel, volgens welchen een af trek van 10 picol plaats vindt.

Het is ter ontlasting van de slechtere gronden wenschelijk voorgekomen deze af trek van 10 picol voor alle gronden door te voeren, met dien verstande, dat de belastbare opbrengst niet zal dalen beneden een minimum van 2 picol per bouw.

De tweede gewenschte wijziging is het doen vervallen van het thans bestaande belasting-maximum van f 20 per bouw voor droge gronden. De toegenomen teelt van gewassen op droge gronden, die een hooge opbrengst opleveren, maakt eene vergelijking van deze gronden met

sawahs, waarvoor eene belasting van meer dan f 20 per bouw gevorderd wordt, in vele gevallen mogelijk, in verband waarmede er geen aannemelijke grond bestaat om de belasting van zeer waardevolle droge gronden tot f 20 te beperken.

Van beteekenis kan deze wijziging o.a. zijn voor een deel der gronden, die door de voorgestelde beperking der Inlandsche verponding onder de werking van de landrente zullen worden toegebracht.

Ten slotte wordt, mede in aansluiting aan het advies van hoogerbedoelde Commissie voorgesteld, om de belasting van de vischvijvers, geregeld bij Staatsblad 1893 No. 30 te wijzigen. Daar toch een stelsel, waarbij de opbrengst dier vijvers op gelijke wijze wordt gewaardeerd, als voor die der droge gronden bij de landrente geschiedt, in de practijk uitvoerbaar is gebleken en aan de huidige regeling groote praktische bezwaren verbonden zijn, wordt aan eerstbedoelde regeling de voorkeur gegeven boven de bestaande.

De geldende gevolgen van deze maatregelen zijn voor 1927 niet te ramen, wijl zij ten deele tot verlagings, ten deele tot verhooging van de belastingopbrengst moeten voeren en voorts afhankelijk zijn van het terreinonderzoek voor de algeheele herziening van den aanslag in de landrente in een aantal districten in 1927. Ten slotte worden zij beïnvloed door de aanwijzing der plaatsen of gedeelten daarvan, waar de Inlandsche verponding door landrente vervangen zal worden.

Overigens zullen de beoogde maatregelen slechts geleidelijk, binnen een tijdvak van 10 jaren, over geheel Java en Madoera worden getroffen, in dier voege dat gelijken tred wordt gehouden met de 10-jaarlijkse herzieningen van den aanslag in de landrente.

ONTVANGEN:

Landbouwkundige aanteekeningen betreffende de Demaksche Vlakte (Residentie Semarang); in het bijzonder behandeling van het Padi-Gadoevraagstuk door Ir. A. Wulff, Hoofd van de Landbouwkundige Onderafdeeling van het Algemeen Proefstation voor den Landbouw en Het Vertalen in het Maleisch voor den Landbouwvoorlichtingsdienst, door A. J. Koens, Landbouwconsulent b. d. Afd. Landbouw en B. Z. Rasad, tijdelijk toegevoegd a. d. Afd. Landbouw. No. 2 en 3 van de Korte Mededeelingen van de Afdeeling Landbouw. Buitenzorg, 1926; Archipel-drukkerij.

MAANDCIJFERS.

PRODUCTIE DER STEENKOLEN-, BRUINKOLEN- EN ZOUTMIJNEN.

(Gegevens verstrekt door den Hoofdingenieur der mijnen.)
I. Gezamenlijke Steenkolenmijnen.¹⁾

	Mei 1926	Jan./Mei 1926	Jan./Mei 1925
Prod. Steenkolen in tonnen.	666.593 ²⁾	3.261.252	2.621.322
Kolenslik	12.183	113.969	106.024
Aantal normale werkdagen .	24	124	125

¹⁾ In den vervolge zullen de productie van steenkolen en kolenslik, in plaats van tezamen in één getal, gescheiden worden gepubliceerd, daar de onderscheidene mijnbestuurders dit wenschelijker achten.

²⁾ Dit cijfer was voor de maanden Maart en April resp. 706.142 en 664.805 i.p.v. 705.551 en 662.967.

II. Bruinkolenmijn „Carisborg”.

	Mei 1926	Jan./Mei 1926	Jan./Mei 1925
Netto-productie in tonnen..	16.571	85.404	91.744
Aantal normale werkdagen	24	121	146

III. Zoutmijnen.

(Kon. Ned. Zoutindustrie te Boekelo.)

	Mei 1926	Jan./Mei 1926	Jan./Mei 1925
Afgeleverd:			
Geraff. zout	2.362	12.096	12.043,65
Industriezout	12,5	133	213,5
Afvalzout	71	262	590,5
Aantal normale werkdagen	24	123	126

Arbeiders.

Aantal.	Gezamen- lijke Steenkolen- mijnen	Bruin- kolenmijn „Carisborg”	Zoutmijnen
1 Juni 1926	{ 8.651 ¹⁾ 22.625 ²⁾ }	138	101
1 Juni 1925	{ 8.270 ¹⁾ 21.669 ²⁾ }	154	92

1) bovengronds. 2) ondergronds.

OVERZICHT DER RIJKSMIDDELEN.
(In Guldens).

	Juni 1926	Sedert 1 Januari 1926	Overeen- komstige periode 1925
Directe belastingen.			
Grondbelasting	3.731.885	11.838.723	10.679.787
Personeele belasting ..	3.721.624	10.530.551	8.859.991
Inkomstenbelasting ..	6.722.883	59.342.923	55.573.430
Dividend- en tantieme- belasting	2.227.547	5.410.194	6.220.825
Vermogensbelasting ..	283.495	5.584.419	5.692.031
Accijnzen.			
Suiker	3.523.788	21.275.957	20.874.010
Wijn	585.060	1.392.962	1.250.640
Gedistilleerd	3.589.471	22.051.524	22.096.079
Zout	163.901	1.004.724	1.040.948
Bier	1.161.632	5.379.302	5.422.847
Geslacht	791.414	4.728.562	4.636.341
Tabak	2.176.871	11.254.438	8.257.504
Belast. op speelkaarten	3.600	48.387	55.434
Rijwielbelasting	198.018	6.405.699	6.258.882
Indirecte belastingen.			
Zegelrechten	1.931.544	12.120.746	11.630.393
Registratierechten	1.458.816	10.727.039	11.354.705
Successierechten	3.759.391	22.494.352	22.654.995
Invoerrechten.			
Gouden en zilver. werken	4.747.033	29.331.053	18.598.931
Gouden en zilver. werken			
Belasting	69.064	429.894	501.619
Essaailoon	98	513	407
Statistiekrecht	343.278	1.994.853	2.056.878
Mijnen	—	—	372.879
Domeinen	335.434	1.689.592	1.382.658
Staatsloterij	168.374	404.178	405.614
Jacht en visscherij	26.463	30.899	31.409
Loodsgelden	423.872	2.178.085	1.957.167
Totaal-Generaal ..	42.144.556	247.649.569	227.856.404

1) Hieronder begrepen f 415.359 wegens zegelrecht van nota's van makelaars en commissonnairs in effecten, enz. (Beursbelasting). 2) Idem f 2.436.772. 3) Idem f 2.528.407.

HEFFINGEN VOOR HET LEENINGFONDS 1914.

	Juni 1926	Sedert 1 Januari 1926	Overeen- komstige periode 1925
Verdedigingsbelast. Ia	82.831	1.670.882	1.706.460
Verdedigingsbelast. Ib	443.317	6.330.064	5.385.646
Verdedigingsbelast. II	1.867.663	15.161.121	14.095.170
Opcenten:			
Grondbelasting	760.957	2.390.203	2.134.656
Personeele belasting ..	729.032	2.186.883	1.788.288
Inkomstenbelasting ..	1.885.523	15.930.589	15.367.135
Vermogensbelasting ..	69.026	1.394.242	1.422.907
Dividend- en tantieme- belasting	735.091	1.785.364	2.052.872
Suiker	704.758	4.255.191	4.174.802
Wijn	117.012	278.593	250.128
Gedist. (binn.- en buitl.)	358.947	2.205.152	2.208.608
Zegelrecht van buitl. eff.	69.682	431.701	194.489
Totaal	7.823.839	54.019.985	50.781.161

SPLITSING VAN DE OPBRENGST DER GROND-, PERSO-
NEELE-, INKOMSTEN- EN VERMOGENSBELASTING
SEDERT 1 JANUARI 1926.

Dienstjaren	Grond- belasting	Personeele belasting	Inkomsten- belasting	Vermogens- belasting
1921/22	—	—	—	330
1922/23	—	—	—	1.450
1923/24	—	—	2.030.795	14.840
1924/25	89.125	1.242.325	5.201.210	32.317
1925/26	3.364.757	2.743.587	51.865.092	5.528.033
1926/27	8.384.841	6.544.639	245.826	7.449
Totale ..	11.838.723	10.530.551	59.342.923	5.584.419

STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN.

N.B. *** beteekent: Cijfers nog niet ontvangen.

GELDKOERSEN.

BANKDISCONTO'S.

Ned.	Disc. Wissels. 3½ 3 Oct. '25	Zwits. Nat. Bk. 3½ 22 Oct. '25
Bk.	Bel. Binn. Eff. 4 3 Oct. '25	N. Bk. v. Denem. 5 24 Juni '26
	Vrsch. in R.C. 5 3 Oct. '25	Zweedsche Rbk 4½ 8 Oct. '25
	Javasche Bank. . . . 4½ 20 Oct. '24	Bank v. Noorw. 5½ 20 Apr. '26
	Bank van Engeland 5 3 Dec. '25	Bk. v. Tsjecho-
	Duitsche Rijksbank 6½ 6 Juli '26	• slowakije . . 6 13 Jan. '26
	Bank v. Frankrijk. 6 9 Juli '25	N. Bk. v. O'rijk. 7½ 23 Mrt. '26
	Belgische Nat. Bnk. 7 23 Apr. '26	N. Bk. v. Hong. 7 22 Oct. '25
	Fed. Res. Bank N.Y. 3½ 22 Apr. '26	Bank v. Italië. 7 17 Juni '25
	Bank van Spanje. . . 5 23 Mrt. '23	Z.-Afr. Res. bnk 5½

OPEN MARKT.

	1926				1925	1924	1914
	17 Juli	12-17 Juli	5-10 Juli	28 Juni-3 Juli	13-18 Juli	14-19 Juli	20-24 Juli
Amsterdam							
Partic. disc.	2½ 8	2½ 8-7½ 8	27½ 8-3	27½ 8-3	2½ 8-3½ 4	2½ 8-3	3½ 8-3½ 16
Prolong.	2½ 4 2)	2½ 4-3½ 4	2½ 2-3½ 2	3½ 4-3½ 4	1½ 4-2½ 2	2½ 2-3½ 4	2½ 4-3½ 4
Londen							
Daggeld ..	3-4	3-5	3½ 4-4½ 4	3-5½ 2	3-3½ 4	1-3	1½ 4-2
Partic. disc.	4½ 16	4½ 4-3½ 8	4½ 8-5½ 16	4½ 8-1½ 4	4½ 16-7½ 16	3½ 16-5½ 8	2½ 4-3½ 4
Beilijn							
Daggeld ..	3-5	3-5½ 2	3½ 2-7	4½ 2-8	8-11	—	—
Partic. disc.	30-55 d...	4½ 2	4½ 2	4½ 2	4½ 2	7½ 8	—
56-90 d...	4½ 2	4½ 2	4½ 2-5½ 8	4½ 8	7½ 8	—	2½ 8-1½ 2
Waren-							
wechel.	47½ 8-5½ 8	47½ 8-5½ 8	5-1½ 4	5-1½ 4	9-1½ 8	—	—
New York							
Call money	4-1½ 4	4-3½ 4	4½ 2-3½ 4	4½ 2-5½ 4	3½ 4-5½ 4	2-1½ 4	1½ 4-2½ 2
Partic. disc.	3½ 2	3½ 2	3½ 2	3½ 2	3½ 8	—	—

1) Call money-koers van 16 Juli en daaraan voorafgaande weken t/m. Vrijdag. 2) Koers van 16 Juli.

WISSELKOERSEN.

KOERSEN IN NEDERLAND.

Data	New York **)	Londen *)	Beilijn *)	Parijs *)	Brussel *)	Batavia 1)
13 Juli 1926	2.48 1½ 16	12.11	59.28	6.35	5.57 ½	100 1/8
14 „ 1926	2.48 1/16	12.10 ½	59.27	6.45	6. —	100 1/8
15 „ 1926	2.48 1/8	12.10 ½	59.26	6.17	5.72 ½	100 1/8
16 „ 1926	2.48 1½ 16	12.10 ½	59.24	5.89	5.76	100
17 „ 1926	—	—	—	—	—	100 1/8
19 „ 1926	2.48 ¾	12.10	59.22	5.37	5.76 ½	100 1/8
Laagste d.w.1)	2.48 11/16	12.09 ½	59.20	5.20	5.20	100
Hoogste d.w.1)	2.49	12.10 ¾	59.28	6.50	6.10	100 ¾ 8
12 Juli 1926	2.49	12.11	59.28 ½	6.31	5.48	100 1/8
5 „ 1926	2.49 ¾	12.11 ½	59.30	6.75	6.52	100 ¾
Muntpariteit	2.48 ¾	12.10	59.26	48.—	48.—	100

Data	Zwitserland *)	Weenen *)	Praag 1)	Boeka- rest *)	Milaan **)	Madrid **)
13 Juli 1926	48.21	35.20	7.37	1.12	8.46	39.37 ½
14 „ 1926	48.21	35.20	7.37	1.15	8.57 ½	39.60
15 „ 1926	48.21 ½	35.20	7.37	1.15	8.40	39.40
16 „ 1926	48.21	35.20	7.37	1.15	8.87	39.32 ½
17 „ 1926	—	—	7.37	1.15	—	—
19 „ 1926	48.20	35.20	7.37	1.15	8.32 ½	39.25
Laagste d.w.1)	48.17	35.10	7.36	1.10	8.30	39.15
Hoogste d.w.1)	48.25	35.25	7.39	1.20	8.65	39.80
12 Juli 1926	48.22	35.20	7.37	1.17	8.44	39.32 ½
5 „ 1926	48.20	35.25	7.38	1.17 ½	8.75	39.42 ½
Muntpariteit	48.—	35.—	50.41	48.—	48.—	48.—

Data	Stock- holm *)	Kopen- hagen *)	Oslo *)	Hel- sing- fors 1)	Buenos- Aires 1)	Mon- treal 1)
13 Juli 1926	66.80	66.—	54.70	6.27 ½	101 ¾	2.49 ¾
14 „ 1926	66.80	66.—	54.52 ½	6.27 ½	101	2.49 ¾
15 „ 1926	66.75	66.—	54.55	6.27	101	2.49 ¾
16 „ 1926	66.72 ½	66.—	54.55	6.27	101 ¼	2.49 ¾
17 „ 1926	—	—	—	6.27 ½	101	2.49 ¾
19 „ 1926	66.65	65.95	54.70	6.27 ½	101	2.49 ¾
Laagste d.w.1)	66.60	65.90	54.40	6.25	100 ¾	2.49
Hoogste d.w.1)	66.85	66.—	54.75	6.30	101 1/2	2.49 ¾
12 Juli 1926	66.80	66.05	54.65	6.27 ½	101	2.49 1/4
5 „ 1926	66.62 ½	66.—	54.75	6.28	100 ¾	2.49 3/8
Muntpariteit	66.67	66.67	66.67	48.—	105	2.48 3/8

*) Noteering te Amsterdam. **) Noteering te Rotterdam.
1) Particuliere opgave.

In het eerste nummer van iedere maand komt een overzicht voor van een aantal niet wekelijks opgenomen wisselkoersen.

KOERSEN TE NEW YORK. (Cable).

Table with columns: Data, Londen (\$ per £), Parijs (\$ p.100 fr.), Berlijn (\$ p.100 Mk.), Amsterdam (\$ p.100 gid.). Rows include dates from 13 Juli 1926 to 20 Juli 1925 and Muntpariteit.

KOERSEN TE LONDEN.

Table with columns: Plaatsen en Landen, Noteerings-eenheden, 3 Juli 1926, 10 Juli 1926, 12/17 Juli '26 (Laagste/Hoogste), 17 Juli 1926. Rows include cities like Alexandrië, Athene, Bangkok, etc.

1) Telegrafisch transfert. 2) 90 dg. 3) bieden.

ZILVERPRIJS

Table with columns: Londen, N.York. Rows include dates from 12 Juli 1926 to 20 Juli 1914.

GOUDPRIJS 2)

Table with columns: Londen. Rows include dates from 12 Juli 1926 to 20 Juli 1914.

1) in pence p. oz. stand. 2) Foreign silver in \$c. p. oz. fine. 3) in sh. p. oz. fine

STAND VAN 's RIJKS KAS.

De Minister van Financiën maakt bekend:

Table with columns: Vorderingen, 7 Juli 1926, 15 Juli 1926. Rows include Saldo bij de Nederlandsche Bank, Voorschot op ult. Mei 1926, etc.

Table with columns: Verplichtingen. Rows include Voorschot door de Nederl. Bank, Schatkistbiljetten in omloop, etc.

1) Waarvan f 12.056.000 vervallende op 1 Juli 1929. 2) In rekg.-crt. met 's Rijks Schatkist. 3) Ultimo Juni.

NEDERLANDSCH-INDISCHE VLOTTENDE SCHULD.

De Minister van Koloniën maakt bekend:

Table with columns: 10 Juli 1926, 17 Juli 1926. Rows include Voorschot uit 's Rijks kas aan N.-Indië, Indische Schatkistprom. in omloop, etc.

NEDERLANDSCHE BANK.

Verkorte Balans op 19 Juli 1926.

Table with columns: Activa. Rows include Binnel. Wis. Hfdbk., sels, Prom., enz. in disc., Papier o. h. Buitenl. in disconto, Af: Verkoht maar voor de bk. nog niet afgel., Beleeningen, Op Effecten, Op Goederen en Spec.

Passiva.

Table with columns: Kapitaal, Reservefonds, Bijzondere reserve, Bankbiljetten in omloop, Bankassignatiën in omloop, Rek.-Cour. f Het Rijk, Diverse rekeningen.

Beschikbaar metaalsaldo f 270.005.516,27 Op de basis van 2/3 metaaldekking " 92.157.609,88 Minder bedrag aan bankbiljetten in omloop dan waartoe de Bank gerechtigd is. " 1.350.027.580,- Voornaamste posten in duizenden guldens.

Table with columns: Data, Goud (Munt, Muntmat.), Circulate, Andere opsch. schulden, Beschikk. Metaal-saldo, Dekking perc. Rows include dates from 19 Juli '26 to 25 Juli '14.

Table with columns: Data, Totaal bedrag disconto's, Schatkist-promessen rechtstreeks, Beleeningen, Papier op het buitenl., Diverse rekeningen. Rows include dates from 19 Juli 1926 to 25 Juli 1914.

1) Op de basis van 2/3 metaaldekking. 2) Sluitpost activa.

SURINAAMSCHE BANK.

Voornaamste posten in duizenden guldens.

Table with columns: Data, Metaal, Circulate, Andere opsch. schulden, Dtscont., Div. rekeningen. Rows include dates from 5 Juni 1926 to 5 Juli 1914.

EFFECTENBEURZEN.

Amsterdam, 19 Juli 1926.

Over de beurs te Parijs valt ook over de jongste berichtsperiode slechts van een „katastrophenhousse” te berichten, waardoor het gewone beursverkeer werd belemmerd en voor vele papieren geen notering tot stand kon komen.

Op de levendigheid der vorige weken is te Berlijn stagnatie gevolgd. Bij gebrek aan iederen prikkel kwam de ondernemingsgeest van het publiek tot stilstand en traden koersdalingen op. Grootere omzetten vonden slechts plaats in de omzetten der leidende banken; zij konden hun koerspeil voorbijgaand niet onbelangrijk verhoogen. Hetzelfde geldt van electriciteitswaarden. In de overige afdelingen waren de omzetten meestal slechts gering. Tegen het midden der beursweek werden aandelen Otavi vrij sterk gezocht, in verband met de mededeelingen, op de laatste algemeene vergadering gedaan en als gevolg van de stijging van den koperprijs.

De fondsenmarkt te Londen heeft voor dezen tijd van het jaar een vrij levendigen handel te zien gegeven, hoewel het den schijn heeft, alsof de belangstelling van het publiek eenigermate is geluwd. Vooral in de afdeling voor beleggingsfondsen is dit tot uiting gekomen; het algemeene koerspeil was hier eerder iets lager, hetgeen echter voor een deel het gevolg moet worden geacht van de omstandigheid, dat de Bank van Engeland mog niet tot verlaging van den rentevoet is overgegaan. Rubberaandelen hadden een kalm, doch vrij vast verloop: Voor aandelen Courtauld's viel een licht herstel op te merken, na de heftige daling, waaraan deze aandelen bloot hebben gestaan.

Te New York heeft de beurs over het algemeen een vast verloop gehad. In de kringen van nijverheid en handel is men optimistisch gestemd ten aanzien van de vooruitzichten voor het herfstseizoen. In de bankwereld wordt bovendien het engagement van den beroepshandel niet als al te groot beschouwd. Wel bedraagt het totaal van de beleeningen door de beursmakelaars 200 miljoen dollar meer, dan het laagste bedrag, hetwelk in Mei jl. werd bereikt, doch het is 500 miljoen dollar minder dan het hoogtepunt in Maart van dit jaar.

Ten onzent heeft de markt, als geheel genomen, een opgewekt verloop gehad, al waren hier en daar uitzonderingen op te merken. De *beleggingsafdeeling* heeft zich in de gewone kalme banen bewogen. De grootste belangstelling heeft voor de nieuwe Deutsche obligatieleeningen bestaan, welke met een agio verhandeld konden worden: 6 pCt. Ned. Werk. Schuld 1922: $106\frac{7}{16}$, $106\frac{7}{8}$, $106\frac{7}{16}$; 4½ pCt. Ned. Werk. Schuld 1917: $100\frac{7}{8}$, 100, $100\frac{1}{16}$; 7 pCt. Ned.-Indië: $100\frac{13}{16}$, $100\frac{3}{4}$; 5 pCt. Brazilië 1903 f 100: 79¼, 79½, 79; 8 pCt. Sao Paulo: $105\frac{1}{16}$, $105\frac{1}{16}$, $105\frac{1}{2}$.

Opmerkelijk vast is de houding van *rubberaandelen* geweest. Wel zijn de omzetten beperkt gebleven, doch naar mate de beursweek vorderde, ontdekten men grotere aankopen, ook in die fondsen, welke als regel niet ruim worden verhandeld. Men heeft zijn aandacht gevestigd op den prijs van het product en heeft niet veel belangstelling gewijd aan den voorraad te Londen. Ter beurze koestert men de verwachting, dat een herstel van de restrictie bepalingen aan het einde van de maand een stimulerenden invloed op de koersen van de desbetreffende aandelen zal uitoefenen. Aan den anderen kant is men van meening, dat, zelfs bij een productie- en uitvoerverhouding, zooals die thans bestaat, de rubberprijs zoodanig zal kunnen blijven, dat de maatschappijen van een goede winstmarge verzekerd kunnen zijn. In dit verband is de vraag naar rubberaandelen vrij groot gebleven, waarbij kon worden opgemerkt, dat niet in de eerste plaats de speculatie zich tot deze rubriek aangetrokken gevoelt. Amsterdam Rubber: $325\frac{1}{2}$, 321, $326\frac{1}{2}$; Deli Batavia: 250, $244\frac{1}{2}$, $251\frac{1}{2}$; Hessa Rubber: 448, $440\frac{1}{2}$, 447; Java Caoutchouc: $188\frac{1}{2}$, 184, $186\frac{1}{2}$; Kali Telepak: 322, $316\frac{1}{2}$, 321; Ned.-Ind. Rubber en Koffie: 356, $362\frac{1}{2}$, $372\frac{1}{2}$; Oost-Java Rubber: 339, $337\frac{1}{2}$, 341; R'dam Tapanoeli: 160, $154\frac{1}{2}$, $157\frac{1}{2}$; Serbadjadi: 331, 325, $329\frac{1}{2}$; Sumatra Caoutchouc: $317\frac{1}{4}$, 312, $320\frac{1}{2}$; Sumatra Rubber: $368\frac{1}{4}$, $371\frac{1}{4}$, 372; Vereenigde Indische Cultuur Ondernemingen: $183\frac{1}{4}$, $180\frac{1}{2}$, $184\frac{1}{4}$.

Ook de *tabaksmarkt* heeft van een vasten toon blijk gegeven. Niet alleen hebben de berichten omtrent een niet al te groote schade, door droogte aan oogst 1926 toegebracht, nog doorgewerkt, doch door de belangen, welke de tabakscultuur bij de rubbermarkt bezit, is het begrijpelijk, dat een opgewekte stemming voor rubberaandelen spoedig op tabaksfondsen uitwerking heeft. Het s'erskst hebben aandelen Deli Maatschappij en aandelen Deli Batavia van deze tendens de vruchten kunnen plukken. Arendsburg: 546, 541; Besoeki Tabak: 230, $229\frac{1}{2}$, 230;

Deli Batavia: $426\frac{1}{4}$, 421, $432\frac{1}{2}$; Deli Mij.: 412, 405, $402\frac{1}{4}$, $416\frac{1}{4}$; De Oostkust: 261, $261\frac{1}{4}$, $206\frac{1}{2}$; Senembah: $407\frac{1}{4}$, $400\frac{1}{2}$, 411.

De *suikermarkt* is eenigszins naar den achtergrond gedrongen. Tegen het midden der berichtsperiode vielen hier enkele reacties op te merken, welke echter van kleinen omvang zijn gebleven. Spoedig trouwens behoorde de vermoeide stemming, waaronder suikeraandelen blijkbaar te lijden hebben gehad — wellicht als gevolg van winstnemingen na de schielijke rijzing van enkele fondsen — tot het verleden en het slot der berichtsweek heeft zoowel voor aandelen Handelsvereniging „Amsterdam” als voor de overige suikeraandelen een niet onbelangrijk herstel te zien gegeven. Cultuur Mij. der Vorstenlanden: $166\frac{1}{2}$, 163, 166; Handels Verg. Amsterdam: $615\frac{1}{4}$, $610\frac{1}{2}$, $620\frac{3}{8}$; Javaasche Cultuur Mij.: 340, 335, 340; Kalibagor: 375, 365, 370; Krian: $137\frac{1}{2}$, 132, $135\frac{1}{4}$; Moorman: 418, 415, $417\frac{1}{2}$; Ned.-Ind. Suiker Unie: 236, 234, 240; Pagottan: $281\frac{1}{2}$, 274, $279\frac{1}{4}$; Poerworedjo: 118, $106\frac{1}{4}$ (ex div.), $104\frac{1}{4}$, 105; Sindanglaet: 415, 420; Tjepper: 665; Tjweng Lesari: 222, 218, 220.

Petroleumandaandelen hebben slechts in geringe mate de aandacht getrokken. Voor aandelen Koninklijke Petroleum Maatschappij echter begon tegen het slot grotere vraag te ontstaan, in verband met aankopen voor rekening van het buitenland, welke men hier gemeend heeft te kunnen constateeren. Als gevolg van deze veranderde houding kon ook in de overige petroleumandaandelen een lichte verbetering intreden. Dordtsche Petroleum Ind. Mij.: 370, $366\frac{1}{2}$, 369; Geë. Holl. Petr. Mij.: $168\frac{1}{4}$, 169, $172\frac{3}{8}$; Kon. Petroleum Mij.: $386\frac{1}{2}$, 389, 391; Perlak Petr.: $82\frac{1}{2}$, $84\frac{1}{2}$, 83; Peudawa: $38\frac{1}{4}$, $37\frac{3}{8}$, $39\frac{1}{2}$.

De *scheepvaartafdeeling* is tot de rust van enkele weken geleden teruggekeerd. De koersen hebben zich goed kunnen handhaven, doch een verdere verbetering is — behoudens een enkele uitzondering — niet ingetreden. Holland-Amerika Lijn: 51, 47, $49\frac{1}{2}$; Java-China Japan Lijn: $113\frac{1}{2}$, 112, 113; Kon. Ned. Stoomboot Mij.: $97\frac{1}{4}$, 97, $97\frac{1}{4}$; Ned. Scheepvaart Unie: 176, $177\frac{1}{4}$; Stoomvaart Mij. Nederland: $177\frac{1}{4}$, 178.

De *mijnmarkt* heeft enkele opvallende koersverschillen te zien gegeven. Na de scherpe rijzing van aandelen Redjang Lebong is een lichte achteruitgang ingetreden. Inmiddels hebben aandelen Algemeene Exploratie Maatschappij de aandacht getrokken, waardoor tegelijkertijd weder invloed op aandelen Redjang Lebong is uitgegaan. Het slot der berichtsweek is dan ook voor beide soorten in zeer vaste houding gekomen. Bovendien waren tinaandelen voortdurend gevraagd, als gevolg van den hoogen prijs van het desbetreffende metaal. Alg. Exploratie Mij.: $105\frac{1}{4}$, $114\frac{1}{2}$, $113\frac{1}{2}$; Billiton 1e Rubr.: 680, 675; Redjang Lebong: $270\frac{1}{2}$, 278, 263, 274; Singkep Tin Mij.: $361\frac{1}{2}$, 359, $373\frac{1}{2}$.

In de afdeling voor *binnenlandsche industriële aandelen* is een scherpe val geconstateerd voor aandelen in kunstzijde-ondernemingen. De aanleiding hiertoe is gevormd door de ongeanimeerde stemming voor aandelen Courtauld's te Londen en door de berichten, welke melding hebben gemaakt van nieuwe procédés in de kunstzijdenijverheid. Op de laagst bereikte koersen is naderhand een klein herstel gevolgd. Centrale Suiker Mij.: $123\frac{1}{4}$, $121\frac{1}{4}$, 122; Feyenoord: 173, 175, $174\frac{1}{2}$; Hollandische Kunstzijde Industrie: $104\frac{7}{8}$, 97, $99\frac{9}{16}$; Jurgens: $177\frac{1}{4}$, 178, 175; Maekubee: $133\frac{1}{2}$, 127, $129\frac{1}{4}$; Ned. Kunstzijdefabriek: $304\frac{1}{2}$, 292, 293; Philips Gloeilampenfabriek: $346\frac{1}{2}$, $345\frac{1}{2}$, $347\frac{1}{2}$.

Bankaandelen waren, zooals gewoonlijk, rustig van toon, doch met een opgewekten ondergrond. Amsterdamse Bank: 160, 161, 160; Holl. Bank voor Zuid-Amerika: $77\frac{1}{4}$, $78\frac{3}{4}$, $79\frac{1}{2}$; Koloniale Bank: $189\frac{1}{4}$, 187, $188\frac{3}{8}$; Ned.-Ind. Handelsbank: $161\frac{1}{4}$, $161\frac{1}{8}$, 162; Ned. Handel Mij.: $149\frac{1}{16}$, $149\frac{1}{4}$, $149\frac{1}{2}$; R'damsche Bankverg.: $68\frac{3}{4}$, $69\frac{3}{8}$, $70\frac{1}{4}$; Twentsche Bank: 135.

Van *diversen* hebben gewone en preferente aandelen Peruvian Corporation de aandacht getrokken door een naar verhouding sterke koersstijging. Peruvian Corp. C. v. A.: $6\frac{3}{16}$, $6\frac{1}{2}$, $6\frac{31}{32}$; Idem C. v. Pr. A.: $47\frac{1}{8}$, 48, $49\frac{1}{4}$.

De *Amerikaansche markt* was stil, doch vast. Anaconda Copper: $97\frac{3}{4}$, $99\frac{3}{8}$, $101\frac{3}{8}$; Studebaker: $55\frac{1}{16}$, $54\frac{3}{8}$, $55\frac{1}{2}$; United States Steel Company: $140\frac{1}{4}$, $142\frac{1}{4}$, 143; Atelison Topeca: $139\frac{1}{2}$, $139\frac{1}{4}$, $137\frac{1}{2}$; Baltimore & Ohio: $99\frac{1}{4}$, $98\frac{3}{8}$, $98\frac{9}{16}$; Erie: 37, $36\frac{3}{8}$, $35\frac{3}{8}$, 36; St. Louis & S. Francisco div.: $100\frac{7}{16}$, $99\frac{1}{2}$; Union Pacific: $156\frac{3}{8}$, $155\frac{1}{4}$, 155; Wabash Railway: $48\frac{1}{32}$, $46\frac{1}{4}$, $46\frac{31}{32}$.

De *geldmarkt* is doorgaans ruim geweest; prolongatie noteerde $2\frac{1}{4}$ à $2\frac{3}{4}$ pCt.

GOEDERENHANDEL.

GRANEN.

20 Juli 1926.

In ons vorig overzicht vermeldden wij nog de officieele oogstraming van Canada. Ofschoon de berichten uit Amerika aanvankelijk als vrijwel de algemeene opinie aangaven dat de raming veel te laag was, werd toch het bekend worden van het rapport beantwoord met een sterke stijging der prijzen zoowel te Chicago als te Winnipeg. Deze stijging werd niet alleen gehandhaafd, maar nog verder voortgezet, zoodat Chicago $7\frac{1}{2}$ en $9\frac{1}{2}$ d.c. per 60 lbs. hooger sluit dan een week geleden. Te Winnipeg was de verhooging zelfs $7\frac{1}{2}$ en $10\frac{1}{2}$ d.c. Europa heeft deze hausse wel moeten beantwoorden door het betalen van aanmerkelijk hogere prijzen. Natuurlijk is het slechts schoorvoetend daartoe overgegaan, maar over het algemeen was men niet voldoende van tarwe voorzien, om een tijd lang de stemming der Amerikaanse markten te negeren. Ook Argentinië volgde de Noord-Amerikaansche verhoogingen, doch later brokkelden de markten daar iets af, hetgeen waarschijnlijk in hoofdzaak aan gebrek aan vrachtruimte is toe te schrijven. De Argentijnsche vrachten zijn zoo hoog geworden, dat ook zonder verhooging der tarweprijzen in Argentinië de prijzen in Europa voor Argentijnsche tarwe aanmerkelijk hooger uitkomen. Bovendien speelt Argentinië daarom weinig rol, omdat het aanbod gering is, hetgeen ook in de nog steeds kleine verschepingen wordt uitgedrukt. Het totaal der wereldverschepingen was geringer dan in de laatste weken en in verband met de late Europeesche oogsten waarschijnlijk nauwelijks voldoende.

Intusschen gaan de boeren in het Zuid-Westen der Ver. Staten voort, op ruime schaal hun grooten oogst aan de markt te brengen. In het Noord-Westen is men nog zoover niet en het is nog zeer onzeker hoe groot de oogst van zomertarwe worden zal. Hetzelfde geldt in nog sterkere mate voor Canada en geleidelijk aan beginnen de particuliere ramingen zich te richten naar die van de regering, ja zelfs beginnen zij reeds lagere cijfers te noemen. Een zeer vasten indruk heeft het in de Staten gemaakt, dat de groote aanvoeren van wintertarwe zoo goed worden opgenomen. Immers de zichtbare voorraad is slechts weinig vermeerderd, terwijl die van Canada regelmatig afneemt. Toch is deze laatste voorraad nog tamelijk groot voor den tijd van het jaar en het is zonder twijfel voor een groot deel te danken aan de Canadeesche tarwe-pool, dat men zich over deze stocks zoo weinig bekommert. Vooral de Engelsche molens, die voor een belangrijk deel op Canadeesche tarwe zijn aangewezen, zijn genoodzaakt geweest tot de verhoogde prijzen met hun inkoop van deze soort over te gaan, doch intusschen heeft men meer belangstelling voor de Amerikaanse hard winter tarwe.

De weerberichten in West-Europa zijn over het algemeen verbeterd. Indien het weer verder gunstig mocht blijven, zijn inderdaad nog vrij goede oogsten te verwachten, al zullen zij kleiner zijn dan een jaar geleden. Zooals reeds

vroeger gemeld, verwacht Roemenië een goeden oogst en dit heeft zich ook reeds in cijfers uitgedrukt, want op het oogenblik wordt tarwe van dat land tot zeer concurrerende prijzen aangeboden. Hoe het er in Rusland mee gesteld is, is nog vrij duister. De autoriteiten, die nog al eens beschuldigd worden van onjuiste mededeelingen te doen, zullen waarschijnlijk zelf niet voldoende op de hoogte zijn. Dat men verleden jaar van officieel Russische zijde zulke geweldige exportcijfers voorspeld heeft, die niet verwezenlijkt werden, is misschien voor een groot deel op ambtelijke dwaling terug te voeren. In ieder geval zou het voor Europa van groot belang zijn, indien in het komende seizoen de export van Rusland weer zou kunnen vermeerderen, vooral indien de oogst in Canada werkelijk niet aan de verwachtingen zou beantwoorden.

De rogge-markt heeft in Amerika de beweging van tarwe gevolgd en de prijzen te Chicago zijn $9\frac{1}{2}$ d.c. per 56 lbs. hooger dan een week geleden. Deze prijzen staan nu verre boven de pariteit der Europeesche markten, daar men rogge van alle andere landen, die rogge exporteerden, veel goedkooper kan koopen. Verreweg het goedkoopste aanbod komt van Polen, dat blijkbaar een ruim exportsaldo verwacht. Het verschil in prijs tusschen de Poolsche en Amerikaanse prijzen is zeer abnormaal en men is in Europa vrij algemeen van opinie, dat deze prijzen dichter bij elkaar zullen moeten komen. Voor onzen eigen oogst was het weer in de afgelopen week gunstig; men kan evenwel nog niet met zekerheid zeggen, hoe de kwaliteit zal uitvallen, aangezien men nog niet met oogsten begonnen is, en het weer gedurende den oogsttijd nog veel zou kunnen bederven.

De omzet in rogge was in de afgelopen week wel heel gering en bepaalde zich in hoofdzaak tot Poolsche rogge.

Het Washington-bericht was bijzonder vast voor maïs. De schatting van 2.661.000.000 bu. tegen een opbrengst van het vorig jaar van 2.900.000.000 bu. gaf aanleiding tot levendige dekkingen en de termijnmarkten in Chicago sloeten ca. $7\frac{1}{4}$ d.c. per 56 lbs. hooger dan een week geleden. De Decembertermijn noteert thans $86\frac{1}{2}$ d.c., wat inderdaad een zeer hooge prijs is voor den eersten termijn van den nieuwen oogst. De kans, dat Noord-Amerika nu maïs van den nieuwen oogst zal exporteerden is vrijwel nihil, en waar de andere landen ook bijna niet aanbieden, is Europa in hoofdzaak op Argentinië aangewezen. Weliswaar wordt nog steeds bericht, dat Roemenië een grooten voorraad van den ouden oogst over heeft, terwijl de vooruitzichten van den nieuwen oogst zeer goed zijn, maar op het oogenblik wordt er van dien kant niets aangeboden. Nog steeds schijnen de markten aan den Boven-Donau hogere prijzen te betalen, terwijl er ook zaken mogelijk zijn geweest van Roemenië naar Triëst. Rusland biedt nog steeds geen maïs aan en laadt in tamelijk langzaam tempo de vroeger aangegane contracten af. De Europeesche markten zijn onder invloed van deze omstandigheden zeer vast geweest en de prijzen zijn aanmerkelijk gestegen. Deze stijging is, wat Argentinië betreft, evenwel in hoofdzaak

Noteringen.

Data	Chicago			Buenos Aires		
	Tarwe Juli	Maïs Juli	Haver Juli	Tarwe Juli	Maïs Juli	Lijnzaad Juli
17 Juli '26	146	77 $\frac{1}{4}$	39 $\frac{1}{4}$	13,65	6,95	18,—
10 „ '26	138 $\frac{1}{8}$	71 $\frac{1}{8}$	37 $\frac{1}{4}$	13,20 ^{a)}	6,80 ^{a)}	16,95 ^{a)}
17 Juli '25	161 $\frac{1}{8}$	106	45 $\frac{1}{4}$	14,10 ¹⁾	9,50 ¹⁾	20,60 ¹⁾
17 Juli '24	130 $\frac{1}{2}$	112 $\frac{1}{2}$	56 $\frac{1}{8}$	15,05 ²⁾	9,75 ²⁾	23,90 ²⁾
17 Juli '23	97 $\frac{1}{4}$	83 $\frac{1}{4}$	38 $\frac{1}{4}$	11,05 ¹⁾	8,45 ¹⁾	21,70 ¹⁾
20 Juli '14	82	56 $\frac{3}{8}$	36 $\frac{1}{4}$	9,40	5,38	13,70

¹⁾ per Augustus. ²⁾ per September.

Locoprijzen te Rotterdam/Amsterdam.

Soorten	19 Juli 1926	12 Juli 1926	20 Juli 1925
Tarwe (Manitoba III) .. ¹⁾	16,60	16,10	* 17,25
Rogge (No. 2 Western) .. ¹⁾	12,60	12,25	12,55
Maïs (La Plata)	185,—	174,—	240,—
Gerst (48 lb. malting) ... ²⁾	203,—	207,—	270,—
Haver (Canada 3)	10,80	10,80	13,10
Lijnkoeken (Noord-Amerika van La Plata-zaad) .. ¹⁾	12,20	12,15	14,10
Lijnzaad (La Plata)	397,—	372,—	453,—

¹⁾ per 100 KG. ²⁾ per 2000 KG. ³⁾ per 1960 KG. * No. 2 Hard/Red Winter Wheat.

AANVOEREN in tons van 1000 KG.

Artikelen	Rotterdam			Amsterdam			Totaal	
	11/17 Juli 1926	Sedert 1 Jan. 1926	Overeenk. tijdvak 1925	11/17 Juli 1926	Sedert 1 Jan. 1926	Overeenk. tijdvak 1925	1926	1925
Tarwe.....	35.818	827.363	593.645	—	7.731	14.198	835.094	607.843
Rogge.....	6.006	143.106	114.707	120	766	—	143.872	114.707
Boekweit.....	126	12.838	16.003	—	855	150	13.693	16.153
Maïs.....	8.653	496.131	363.710	3.088	60.371	46.318	556.502	410.028
Gerst.....	6.290	187.553	89.533	—	6.915	4.018	194.468	93.551
Haver.....	8.360	123.223	115.095	—	2.165	150	125.388	115.245
Lijnzaad.....	3.534	128.952	106.534	1.470	127.025	28.098	255.977	134.632
Lijnkoek.....	8.219	139.965	114.553	—	—	—	139.965	114.553
Tarwemeel.....	2.124	29.957	57.676	864	7.778	9.158	37.735	66.834
Andere meelsoorten....	476	8.311	3.230	—	—	—	8.311	3.230

aan vracht te danken, aangezien ten slotte de termijnmarkt slechts weinig hooger sluit, dan een week geleden. Inderdaad moet men er rekening mee houden, dat de Argentijnsche oogst zeer groot is en dat, zoo de verschepingen in de afgelopen week betrekkelijk klein waren, dit uitsluitend aan de vrachten-situatie te wijten is. Het gevolg is ook geweest, dat men op latere aflading goedkoper kon koopen dan voor spoedige aflading, niettegenstaande latere levering in Argentinië meer kost. Vooral de Engelsche markt was nu zoodanig ontbloot van spoedig leverbare maïs, dat in verschillende havens zeer hooge prijzen betaald moesten worden. In verband hiermede werden ook verschillende ladingen tot stijgende prijzen opgenomen. Ook op het Continent zijn de voorraden niet groot en werden dientengevolge de hoogste prijzen voor de eerste aanvoeren betaald. Er is evenwel naar het Continent meer onderweg, daar de geregelde lijnen speciaal voor Antwerpen, Rotterdam en Hamburg veel maïs vervoeren.

Niettegenstaande de zeer flauwe en onregelmatige koersen voor den Belgischen franc, was toch de vraag in Antwerpen goed. De prijzen waren ongeveer gelijk aan die in Rotterdam, die ook regelmatig gestegen zijn. Ook in Hamburg betaald men volle prijzen, doch in geen van de 3 havens zijn er hoeveelheden opgenomen door de consumptie, van groot belang. Vooral geldt dit voor Holland, waar weliswaar zeer groote zaken in maïs tot stand kwamen, maar voornamelijk ten gevolge van dekking door importeurs of omdat de importeurs een hausse positie aangingen. Ook de termijnmarkt in Rotterdam vertoont een scherpe verhooging gedurende deze week.

Gerst daalde eveneens in de vaste stemming van maïs, doch uitsluitend voor zeer spoedige levering. Voor latere levering waren de prijzen niet veel hooger, terwijl het aanbod eenigszins toenam. De meeste markten namen een afwachtende houding aan. De meeste belangstelling was nog voor Zwarte-Zee gerst, die nu en dan tot zeer geschikte prijzen werd aangeboden. Rusland heeft nog onverkochte partijen gerst onderweg, die nominaal een hooge waarde hebben, maar waarvoor toch niet veel belangstelling bestaat. Alleen schijnt Engeland plaatsing voor een of meer ladingen Russische gerst te hebben. Duitsland bepaalt zich uitsluitend tot het koopen van partijen, die nog vóór 1 Augustus binnenkomen en nu de prijzen daarvoor zoo hoog geloopt zijn, kwamen ook daar weinig zaken tot stand.

De markt voor haver was ongeveer gelijk aan die voor gerst. De prijzen werden goed gehandhaafd en zelfs nu en dan verhoogd, maar de vraag was niet evenredig hieraan, zoodat er wel wat onverkochte haver is aangekomen. Enkele van deze partijen werden naar Duitsland verscheept om ze nog tot de oude rechten te kunnen invoeren. Ook voor dit artikel geeft het Washingtonbericht aanmerkelijk lagere cijfers dan de opbrengst van verleden jaar. Dientengevolge vond ook hiervoor een flinke stijging plaats, welke evenwel in Canada slechts gedeeltelijk gevolgd werd.

SUIKER.

De Europeesche en Amerikaansche markten verkeerden deze week over het algemeen in min of meer lusteloze stemming, vooral wegens aandiening op de termijnmarkt van Juli positie, waardoor prijzen zich niet konden handhaven.

In Amerika werd de stemming tevens beïnvloed door vermeerdert aanbod van spoedig leverbare suikers.

Willet & Gray ramen de consumptie der V. S. gedurende de eerste 6 maanden van dit jaar op 2.925.000 tons geraffineerde suiker tegen 3.017.000 tons verleden jaar, hetgeen 92.000 tons minder zou betekenen; dit is, het koele zomere-weder van dit jaar en de buitengewone groote consumptie van verleden jaar in aanmerking nemende, niet geheel onverwacht.

De noteeringen voor Spot-Centrifugals en op de termijnmarkt hadden het volgende verloop:

	Sp. C.	Juli	Sept.	Dec.	Jan.
Slot voorafgaande week	4.14	2.32	2.46	2.63	2.69
Opening verslagweek	4.14	2.33	2.46	2.65	2.69
Slot verslagweek	4.08	2.29	2.37	2.55	2.60

De ontvangsten in de Atl. havens der V. S. bedroegen deze week 58.000 tons, de versmeltingen 73.000 tons (tegen 66.000 tons in 1925) en de voorraden 353.000 tons.

Cubasuiker werd ten slotte tot iets lagere prijzen verhandeld en werd 23/8 \$c. c. & fr. New York voor Augustus verscheping betaald. Ook naar Europa vonden geregelde verkoopen plaats van Juli en Augustus afscheep tot prijzen dalende van Sh. 11/9 tot Sh. 11/6 cif. Het verre Oosten blijft eveneens belangstelling voor Cubasuiker toonen.

De Cubastatistiek is als volgt:

	1926 Tons	1925 Tons	1924 Tons
Weekontvangsten tot 10 Juli	48.276	46.093	32.201
Totaal sedert 1/12 tot 10/7	3.865.263	4.282.498	3.373.318
Werkende fabrieken	1	11	3
Weekexport 10 Juli	84.418	62.773	73.641
Totaalexportsedert 1/1 tot 10/7	2.573.815	3.204.382	2.675.914
Totale voorraad 10 Juli	1.291.450	1.078.116	692.254

Thans zijn 176 fabrieken afgemalen met een totaal van 4.836.672 tons tegen 5.089.727 tons in 1924/5 en Guma's raming van 5.334.428 tons.

In Engeland sloot de termijnmarkt eveneens op verlaagde noteeringen en wel:

Juli	Sh. 13/9	December	Sh. 14/7½
Augustus	„ 13/9¾	Maart '27	„ 15/0¾
September	„ 13/0¾	Mei '27	„ 15/4½
October	„ 14/3		

De Board of Trade statistiek over Juni wordt met de volgende cijfers bekend gemaakt:

	Juni 1926 Tons	Jan./Juni 1925 Tons
Import Ruwsuiker	70.419	679.687
„ Bietsuiker	4.834	14.055
„ Geraffineerd	72.721	339.679
Totaal	147.974	1.033.421
Voorraad in entrepôt	396.000	—
„ „ raffinaderij	59.300	—
Ontvangst raffinaderijen	64.191	408.024
Totaal binnenl. verbruik	144.611	804.786
Totale export	5.432	32.156
Voorraad 31 Mei 1926	—	327.250
„ 30 Juni 1926	—	350.650
Niet berek. verlies op raffinade	—	5.994

De Zichtbare voorraden zijn volgens Czarnikow:

	1926 Tons	1925 Tons	1924 Tons
Duitschland 1 Juni	684.000	399.000	548.000
Tsjechoslowakije 1 Juni	447.000	315.000	173.000
Frankrijk 1 Juni	231.000	216.000	97.000
Nederland 1 Juni	135.000	75.000	69.000
België 1 Juni	85.000	113.000	48.000
Polen 1 Juni	118.000	108.000	107.000
Engeland 1 Juli	477.000	357.000	317.000
Europa..	2.177.000	1.583.000	1.359.000
V.S. Atlant. havens 14 Juli	353.000	288.000	226.000
Cuba 10 Juli	1.291.000	1.078.000	692.000
Totaal ..	3.821.000	2.929.000	2.277.000

Op Java verkochten de V.I.S.P. weer wat superieure suiker uit oogst 1927 tot f 16.75 per 100 KG., hetgeen f ¼ lager is dan waartoe de laatste verkoopen plaats vonden.

Een kleinigheid disponibele No. 16 & hooger ging tot f 9½ in andere handen over.

Volgens officieele gegevens bedroeg de uitvoer van Java gedurende Juni 177.400 tons, (tegen 239.000 en 259.100 tons in de beide voorafgaande jaren), waarvan slechts ca. 400 tons in Westelijke richting werden gedirigeerd (tegen vorige jaren resp. 65.100 tons en 134.600 tons). Hieruit blijkt duidelijk, hoe hoog de pariteit van Javasuiker geweest is in vergelijking met Europa.

Het rendement van 135 fabrieken per begin Juli bedroeg ruim 14 pCt minder dan op hetzelfde tijdstip in 1925.

Hier te lande hield de markt zich vrij goed in aanmerking nemende de in verhouding veel sterkere daling in New York. De stemming was hier kalm. Aan het slot waren prijzen ongeveer f ¼ teruggelopen en noteerde

Augustus f 16¾, December f 17½, Maart f 17¾.

NOTEERINGEN.

Data	Amsterdam per Aug.	Londen			New York 96° Centrifugals
		Tates Cubes No. 1	White Java's f.o.b. per Juli	Cuba's 96° c.f. Aug.	
		Sh.	Sh.	Sh.	
19 Juli '26	kristalsuiker basis 99° f 16 11/16	33/3	15/-	11/7½	4,11
12 „ '26	„ 16 15/16	33/3	15/1½	11/9	4,14
19 „ '25	„ 18 9/16	34/9	14,6	12/-	4,27
19 „ '24	„ 24 3/8	42/6	20/-	18/-	5,02
4 Juli '14	ruwsuiker basis 88° f 11 13/32	18/-	—	—	3,26
	basis 99° f 14 13/32				

1) Het verschil tusschen ruwsuiker 88° en krist.suik. 99° is aan te nemen op f 3 p. 100 KG.

KATOEN.

Marktbericht van de Heeren Sir Jacob Behrens & Sons, Manchester, d.d. 14 Juli 1926.

Sedert de publicatie van ons laatste bericht zijn prijzen van Amerikaansche katoen aanzienlijk gestegen. Voornamelijk de weerberichten zijn voor deze stijging verantwoordelijk, hoewel ook de insectenplaag hiertoe heeft bijgedragen. Het schijnt wel, alsof het weer in de eerstkomende weken de situatie zal beheerschen. In Egyptische katoen is weinig verandering; de oogst maakt goeden voortgang en privé-schattingen wijzen op een vermoedelijke opbrengst van ruim acht miljoen cantars. Er schijnt dus alle uitzicht op een grooten oogst te bestaan, waarbij nog komt het groote surplus van den vorigen oogst. Locoverkopen in Liverpool zijn nog gering, daar verschillende ongunstige factoren zaken tegenhouden.

Eindelijk schijnt er in de garenmarkt eenige verbetering te zijn gekomen. Amerikaansche ringgarens worden goed verkocht, terwijl in medio weft biedingen voor flinke partijen aan de markt zijn, die echter over het algemeen te laag waren. In grovere inslaggarens is minder te doen. Eenigen tijd geleden werden er pogingen aangewend om weer met China in getwijnde garens tot zaken te komen; er werden enkele flinke posten in de mindere kwaliteiten afgesloten, hoewel er thans teekenen zijn, die er op wijzen dat koopers meer aandacht aan de betere soorten wijden, waarin enkele flinke posten geboekt zijn. Over Egyptische garens valt minder te zeggen; spinners schijnen hun productie wel in consumptie te kunnen brengen, doch klagen over de geboden prijzen.

De doekmarkt is flauw en er is nog weinig verbetering. De kolencrisis is door de invoering van de achturenwet nog steeds niet dicht bij een oplossing gekomen en begint hoe langer hoe zwaarder op de industriële belangen van het land te drukken. Men kan de moeilijkheden wat levering betreft niet overdrijven. De huidige onzekerheid houdt koopers afzijdig en de handel beperkt zich tot kleine partijen voor directe levering. Doekprijzen zijn vaster in overeenstemming met het ruwe materiaal en fabrikanten doen hun best om hogere prijzen te bedingen. De berichten over den Indischen monsoon luiden gunstig en de toestand zou zeker merkbaar verbeteren, indien men slechts de moeilijkheden in de kolencrisis te boven kon komen.

7 Juli 14 Juli. Oost. koersen. 6 Juli 13 Juli

Liverpoolnoteeringen. T.T. op Br. Indië 1/57/8 1/57/8
F.G.K. Sakellaridis 16,05 16,25 T.T. op Honkong 2/27/8 2/23/8
G.F. No. 1 Oomra 6,20 6,65 T.T. op Shanghai 2/11/4 2/11/4

KOFFIE.

Na afsluiting van ons laatste bericht kwam er aanvankelijk in de markt niet veel verandering. Daarna werd de stemming vaster op particuliere berichten, ontvangen via New-York, volgens welke het weder in het binnenland van Sao Paulo ongunstig zou zijn voor den loopenden oogst en eveneens voor de ontwikkeling van den volgenden. Er zouden zich zware onweders hebben ontlast, gepaard met hagel en aanhoudenden regen. Een en ander zou schadelijken invloed gehad hebben, voornamelijk op den aanstaanden bloei van den volgenden oogst. Heel veel betekenis werd weliswaar aan dit bericht, dat van andere zijden nog niet is bevestigd, niet gehecht, doch op het oogenblik van ontvangst veroorzaakte het toch een iets betere stemming en deze hield aan toen ten slotte, wederom via New-York doch ditmaal van verschillende zijden, bericht werd ontvangen, dat vorst schade zou hebben veroorzaakt. Onze termijnmarkt liep onder deze omstandigheden voor het Gemengd contract ongeveer 1 1/4 ct. op en voor het Santos contract ongeveer 1/2 à 1 ct.

De afleveringen in het pas afgelopen oogstjaar 1925/26 bereikten in de Verenigde Staten van Amerika een totaal van 10.783.000 balen, een cijfer dat het grootste is, dat ooit is bereikt. Tezamen met de afleveringen in Europa van 9.712.000 balen waren de gezamenlijke afleveringen in Europa en in Amerika 20.495.000 balen, dus, zoals in het overzicht van 6 dezer reeds vermeld, slechts 200.000 balen minder dan in het oogstjaar 1923/24, toen zij een record-cijfer bereikten. Van afname van het wereldverbruik bij de reeds zoo langen tijd geldende vrij hoge prijzen kan dus allermindst sprake zijn.

De prijzen van gewoon goed beschreven Superior Santos op prompte verscheping zijn thans ongeveer 101/- à 102/- per cwt. en van dito Prime ongeveer 102/6 à 103/6, terwijl zij van Rio type New-York 7 met beschrijving, prompte verscheping, bedragen 88/3 à 89/-.

Van Robusta op aflading zijn de noteeringen op het oogenblik:

Palembang Robusta, Juli/Aug. verscheping, 47 1/4 ct.; Palembang Robusta, Augustus verscheping, 47 1/4 ct.; Bencoolen Robusta, Juli/Aug. verscheping 49 ct., alles per 1/2 KG., c.i.f., uitgeleverd gewicht, netto contant.

De officieele loco-noteeringen bleven onveranderd 65 ct. per 1/2 K.G. voor Superior Santos en 57 ct. voor Robusta.

De noteeringen aan de Rotterdamse termijnmarkt waren aan de ochtend-call als volgt:

	Santos-contract basis Good				Gemengd Contract basis Santos Good			
	Juli	Sept.	Dec.	Mrt.	Juli	Sept.	Dec.	Mrt.
20 Juli	56 1/8	56 1/8	55	53 1/8	56	55 1/8	52 1/8	50 1/4
13 "	57 1/8	56 1/4	54	52 1/8	56	53 1/8	50 3/4	48 1/8
6 "	57 1/2	56 1/2	54 1/8	52 7/8	56	54 3/4	51 1/4	49 1/8
29 Juni	57	56 1/2	54 1/8	52 7/8	55 1/8	53 1/8	50 1/4	48 1/8

De slot-noteeringen te New-York van het aldaar geldende gemengd contract (basis Rio No. 7) waren:

	Juli	Sept.	Dec.	Maart
19 Juli	\$ 18,79	\$ 17,93	\$ 17,10	\$ 16,56
12 "	" 18,27	" 17,30	" 16,52	" 15,97
2 "	" 18,13	" 17,38	" 16,60	" 16,03
28 Juni	" 18,35	" 17,60	" 16,82	" 16,25

Rotterdam, 20 Juli 1926.

(Mededeeling van de Vereniging voor den Goederenhandel te Rotterdam.)

Noteeringen en voorraden in Brazilië.

Data	te Rio		te Santos		Wisselkoers te Rio op Londen
	Voorraad (In Balen)	Prijs No. 7)	Voorraad (In Balen)	Prijs No. 4)	
19 Juli 1926	298.000	24.250	1.267.000	24.500	727/32
12 Juli 1926	290.000	24.250	1.273.000	24.500	729/32
21 Juli 1926	238.000	23.700	1.266.000	24.700	768/64
6 Juli 1925	192.000	326.75	1.747.000	—	527/32

Ontvangsten uit het binnenland van Brazilië in Balen.

Data	te Rio		te Santos	
	Afgelopen week	Sedert 1 Juli	Afgelopen week	Sedert 1 Juli
17 Juli 1926 --	71.000	221.000	105.000	369.000
16 Juli 1925 --	83.000	178.000	146.000	382.000

1) In Reis.

THEE.

De theemarkt in de afgelopen week verkeerde in een zwakke stemming en de prijzen waren gemiddeld van 1/2 tot 1 d. per lb. lager dan die van de vorige week. Vooral inferieure en ordinaire soorten ondergingen het grootste prijsverlies en werden dikwijls 1 1/2 d. lager afgedaan.

De maandstaat over Juni van den Board of Trade geeft intusschen geen onbevredigende cijfers te zien. Het is toch merkwaardig, dat ondanks de zeer ongunstige economische toestanden in het V. K. en de kolenstaking het verbruik nog een ietwat hooger cijfer te zien geeft dan verleden jaar (32,3 miljoen lbs. in Juni '26 tegenover 32,1 miljoen lbs. in Juni '25). Ook de uitvoeren geven tegenover verleden jaar wederom een toename te zien en wel van 6,6 miljoen lbs. in '25 tot 6,9 miljoen lbs. in de afgelopen maand van dit jaar.

De afleveringen uit entrepot bedroegen in Juni dus 39,3 miljoen lbs., tegenover 38,7 miljoen in Juni '25.

Waar echter tegenover aanvoeren van 28,3 miljoen lbs. in Juni '25, thans aanvoeren staan van 31,9 miljoen lbs. zijn de voorraden, die in Juni verleden jaar daalden met ca. 10 miljoen lbs. thans slechts met ca. 8 miljoen lbs. teruggelopen. Op ulto. Juni van dit jaar wezen die voorraden in entrepot een hoeveelheid aan van ruim 155 miljoen lbs., welke hoeveelheid ruim 23 miljoen lbs. lager is dan een jaar geleden.

Tegenover deze zeker niet ongunstige maandcijfers staat echter het feit, dat de Britsch-Indische oogst, zooals vroeger reeds vermeld, tot ulto. Juni 7 miljoen lbs. groter is, dan een jaar geleden tot datzelfde tijdstip, terwijl tevens de invoeren tot verbruik in de eerste helft van Juli ongeveer 2 miljoen lbs. lager zijn dan een jaar geleden.

Het schijnt bovendien, dat de kwaliteit van den nieuwen Britsch-Indischen oogst niet medevalt, voor zooverre men dat uit de eerste aanvoeren kan constateren.

RUBBER.

De markt bleef ook in de afgelopen week kalm en vrijwel onveranderd. De vraag of per 1 Augustus weder 20 % restrictie ingevoerd wordt, resp. of de prijs in het

tijdvak Mei/Juli gemiddeld beneden 21 pence zal blijven, is nog geheel onbeslist. Vermoedelijk zullen eerst de laatste dagen den doorslag geven. De slotnoteeringen luiden:

Ia Crêpe:		einde voorafgaande week:	
Juli	1.13½	1.12½	1.12½
Aug./Sept.	1.15½	1.15½	1.15½
Oct./Dec.	1.18½	1.17	1.17

6 Juli 1926.

STEENKOLEN.

Nog altijd geen nieuws inzake een oplossing van het conflict in de mijnindustrie in Engeland. De gemoedsrust aan beide zijden is werkelijk verrassend. Intusschen, indien men bedenkt, dat de vorige groote staking onder het Prime Ministerschap van Asquith ruim drie maanden geduurd heeft, dan behoeft het nog geen verwondering te baren, dat de oplossing er nog niet is.

Intusschen behooren de aanvoeren van Amerikaanse en andere kolen thans tot het geregelde repertoire van de Engelsche kolenhavens. Er is bekend gemaakt, dat tot 1 Juli jl. 1.012.000 tons buitenlandse kolen in het Vereenigd Koninkrijk zijn ingevoerd. Naar verluidt zal de Regeering op nog grooter schaal tot aankoop in Amerika overgaan, zijn niet binnen enkele dagen positieve aanwijzingen voor een beëindiging van den strijd aanwezig.

Onder deze omstandigheden zijn de kolenmarkten allerwegen vast en de opstopping zoowel in Duisburg/Ruhrort, als in Rotterdam en andere exporthavens van Westfaalsche kolen is ongekend groot. De prijzen zijn als volgt:

Northumberland Ongezeefde	—
Durham Ongezeefde	—
Cardiff Ongezeefde	—
Schotsche Gezeefde	—
Yorkshire Gewassen Doubles	—
Westfaalsche Vetförder	f 13.75
„ Vetstukken	„ 16.25
„ Smeenootjes	„ 16,—
„ Gasvlamförder	„ 13.75
„ Gietcokes	„ 18.75

alles per ton van 1000 KG., franco station R'dam/A'dam.

Westfaalsche Bunkerkolen f.o.b. Rotterdam/Amsterdam f 16.75. Markt vast. 20 Juli 1926.

IJZER.

De ruwijzermarkt in Engeland vertoont nog hetzelfde beeld als twee weken geleden; de toestand wordt geheel beheerscht door brandstoffennood als gevolg van het conflict in de kolennijsheid. De groote stijging, welke de prijs van Cleveland gieterij-ijzer doet zien, heeft dan ook geen andere beteekenis, dan dat de voorraden van dit ijzer zeer gering zijn. In verband met de situatie in Engeland is ruwijzer in België zeer willig en heeft de prijs f.o.b. Antwerpen neiging om te stijgen. Ook voor bewerkt ijzer en staal is de vraag ruim en loopen de prijzen iets omhoog. Op de Fransche ruwijzermarkt is de stemming eveneens zeer levendig. Weliswaar is de prijs voor phosphoreus ijzer No. 3, te leveren naar het binnenland voor Juli op 460 frcs., gehandhaafd, doch deze geldt voor een quantum van

	Noteering in de week van		
	5/11 Juli 1926	12/18 Juli 1926	13/19 Juli 1925
Ruwijzer.			
f.o.b. Middlesbrough	Sh.	Sh.	Sh.
Cleveland Foundry no. 1	87/-	91/-	75/6
„ „ „ 3	84/6	88/-	71/6
„ „ „ 4	83/6	87/-	70/6
Hematite East Coast			
Mixed Numbers	79/-	79/6	77/-
Wagon départ Longwy (Lotharingen)	Frs.	Frs.	Frs.
Moulage P. L. no. 3	460,—	460,—	345,—
Semi-phosphoreuse	560,—	560,—	365,—
ab Werk Rheinl.-Westfalen	Mk.	Mk.	Mk.
Gieszereiheisen no. 1	88	88	93
„ „ „ 3	86	86	91
Hämatit	93.50	93.50	99.50
f.o.b. Antwerpen	Sh.	Sh.	Sh.
Gieterijruwijzer no. 3	66/68	66/68	64/65
Walsproducten.			
f.o.b. Antwerpen (vrijbl.)	Sh.	Sh.	
Stafijzer	93	93-94	—
Plaatijzer 5 m.M.	99-100	100-101	—
„ 3 „	107/6-	108-109	—
„ „	108/6		

45.000 ton, terwijl een aanvullend quantum van 10.000 ton voor frcs. 520 wordt verkocht.¹⁾

De in het vorige bericht vermelde prijsverhoging van 20 frcs. voor semi-phosphoreus gieterij-ijzer is na een week gevolgd door een nieuwe verhoging en wel van 40 frcs., zoodat de prijs thans 560 frcs. bedraagt.

¹⁾ Ter toelichting diene, dat door de Vereeniging van Fransche producenten van gieterij-ijzer (O.S.P.M.) voor elke maand wordt bepaald de maximum-hoeveelheid gieterij-ijzer, beschikbaar te stellen voor binnenlandsch gebruik.

METALEN.

Loco-Noteeringen te Londen:

Data	Koper Stan-daard	Koper Electro-lytisch	Tin	Lood	Zink
19 Juli 1926..	57.17/6	65.15/-	282.12/6	32.2/6	33.17/6
12 „ 1926..	58.-/-	65.15/-	277.7/6	31.5/-	34.7/6
5 „ 1926..	57.2/6	64.15/-	275.12/6	30.2/6	33.15/-
28 Juni 1926..	56.12/6	64.15/-	272.2/6	29.17/6	33.5/-
20 Juli 1925..	62.2/6	67.-/-	261.5/-	34.15/-	34.17/6
20 Juli 1914..	61.-/-		145.15/-	19.-/-	21.10/-

VRACHTENMARKT.

De Noord-Amerikaansche graanvrachtenmarkt was de afgelopen week flauw gestemd en de vraag was hoofdzakelijk van de Golf van Mexico. Juli bleef de beste positie en werd 4/9 per qtr. betaald naar U.K., optie Havre/Hamburg range 4/1½ d. Ook per Augustus is bevracht en wel op basis van 4/3 naar U.K. met continentale opties, terwijl een groote boot 18½ cents per 100 lbs. bedong naar Rotterdam, direct. De St. Lawrence was zeer kalm en bevrachtte slechts 3 booten. Naar Antwerpen of Rotterdam werd 15½ cents betaald per Juli.

Van West-Indië was de vraag naar tonnage voor suiker vast en de vrachten bleven nagenoeg onveranderd. Voor 6000 tonners van Cuba naar U.K./Continent werd 21/- tot 23/- betaald per Juli en Augustus, in één geval met de optie Marseille tegen 23/6.

Van de La Plata werd zeer druk bevracht per Juli en Augustus, doch werd Juli het meest gevraagd. Doordat voor dezen termijn slechts weinig booten werden aangeboden steeg de vracht tot 29/-, welke vracht voor een 4000 tonner werd betaald van de boven La Platahavens naar U.K./Continent. Van Buenos Aires werd slechts één boot bevracht, namelijk een klein stoomschip tegen 26/-. Per September werd voor een 9500 tonner naar Antwerpen of Rotterdam 18/9 betaald.

De algemeene positie van de chilispeter vrachtenmarkt is onveranderd en eigenlijk zelfs iets slechter geworden doordat het afbreken der onderhandelingen in Chili betreffende een reductie der f.o.b. prijzen werd gerapporteerd. Gezien het feit, dat de onderhandelingen tusschen de partijen op het oogenblik op het doode punt zijn gekomen kan geen spoedige verbetering worden verwacht en is het intusschen voor lijnbootruimte onmogelijk voor de eerstkomende maanden lading te vinden op basis van 17/6 naar de gewone loshavens van U.K./Continent. Wat volle ladingen naar Europa betreft is er natuurlijk geenlei vraag en de eenige mogelijkheid om zaken te doen is naar Alexandrië voor Sept./Oct., maar tegen het cijfer van 27/6, hetwelk nu voor bevrachtingen in uitzicht wordt gesteld, kan men de reederijen niet interesseeren.

De oostelijke markten waren over het algemeen kalm. Van Wladiwostock werd voldoende tonnage aangeboden en er werd per Juli geboekt op basis van 25/- Continent, 26/3 Scandinavië. Van Australië bestaat thans vraag naar tonnage voor verschepping van den nieuwen oogst en wordt van West-Australië 35/- in uitzicht gesteld. Britsch-Indië leefde iets op en van Bombay/Karachi/Marmagoa werd bevracht op d.w. basis naar de Middellandsche Zee/U.K./Continent tegen 19/- één, 19/6 twee havens.

Van den Donau was meer vraag en naar 2 havens U.K. werd per prompt 18/- betaald. Van de Zwarte Zee kunnen bevrachters moeilijk tonnage vinden en is daarom thans hun vrachtidee 13/- tot 13/6 naar gelang van grootte. Bevrachtingen vonden niet plaats.

De Middellandsche Zee was zeer kalm en er werd bijna niets gedaan. Erts Melilla/Boucau betaalde 6/3 en bauxite Toulon/Hamburg 10/-. Fosfaat werd bevracht van Sfax naar Fransche Atlantische havens tegen 6/3. Ook de Golf van Biscaye was zeer kalm.

De vraag voor kolen van Amerika was vast en er werden ongeveer 60 booten bevracht naar U.K. De betaalde vrachten zijn: prompte belading tot 17/3 tot 31 Juli cancelling, tot 12 Aug. cancelling 15/3 en tot 20 Aug. 14/6. Naar West-Italië werd tot \$4,— betaald per Juli en \$3,90 per Augustus en naar Rio \$4,50 prompt.